

עיריית רחובות

ישיבת מועצה מן המניין מס' 53

מיום חמישי, כ"ה בחשוון תשפ"ד 9/11/2023

באולם הישיבות, קומה 2, בניין העירייה

משתתפים:

רחמים מלול – ראש העיר, ח"מ זוהר בלום – סגן ומ"מ
רה"ע, ח"מ עו"ד יניב מרקוביץ – סגן רה"ע, ח"מ עודד עמרם,
ח"מ גיא צור, ח"מ אבי קינד, ח"מ אווה גור, ח"מ עו"ד
שמואל בר דאנזאן, ח"מ ד"ר רוני באום, ח"מ רועי שרעבי,
ח"מ אמיתי כהן, ח"מ עו"ד אבי מוזס, ח"מ אלדד גדסי, ח"מ
פנחס הומינר, ח"מ שלמה מונטג, ח"מ שאול צגהון, ח"מ עו"ד
מתן דיל, ח"מ עו"ד קארין ברגינסקי, ח"מ רונן אהרוני, ח"מ
אביב איטח.

נוכחים:

מאיר דהן - מנכ"ל העירייה, עו"ד מיכל דגן - יועצת משפטית,
, אדר' דלית הראל – מהנדסת העירייה, אביטל רגב קיסר –
דוברת העירייה, צביקה מדהלה – סמנכ"ל, זורי שעובי – מ.מ.
מנכ"ל הבאר השלישית, אייל פרנקל – מנכ"ל החברה
העירונית, אפרת צוקרמן – ראש מינהל החינוך, ליאור שוקרי
– מנהל אגף תנועה שילוט ופיקוח, אליצור זרחי – מנהל אגף
הביטחון, משה לוי – יקל"ר, אופיר כהן – מפקד נפת שפלה
פיקוד העורף. סנ"צ דודי מירון – מפקד משטרת רחובות, בת
חן קרני – מנהלת האגף לשירותים חברתיים, רזי בארי -
מ.מ מנכ"ל הל"ר, ישראל עוקשי – סגן המבקר. ידידה אקטע
– גזברות.

נעדרים:

ח"מ בן-ציון שרעבי – סגן ומ"מ רה"ע, ח"מ אורית שרגאי,
ח"מ איטל בציר אלשיך, ח"מ אסף אל-בר, ח"מ דני מרשה.

1. **סדר יום:**
 - א. אישור פרוטוקול מועצה מס' 51 מיום 27.8.23.
 - ב. אישור פרוטוקול מועצה מס' 52 מיום 27.8.23.

2. **סקירה:**
 - א. פעילות העירייה במלחמת "חרבות ברזל" בהשתתפות מנהל נפת השפלה ומפקד תחנת המשטרה.

3. **הצעות לסדר:**
 - א. מיגון פרטי וציבורי – ח"מ מתן דיל מיום 24.10.23.
 - ב. תגבור כיתות הכוננות – ח"מ מתן דיל מיום 24.10.23.

4. **נושאים נוספים:**
 - א. אישור פרוטוקול ועדת כספים מיום 6.11.23.
 - ב. הסמכת מנהלת אגף מוסדות העירייה גב' לורי נחמיאס לחתום על הזמנות עבודה וטובין של האגף.

החלטות המועצה

ישיבת מועצה מן המניין מס' 53 מיום 9/11/2023

הצעות לסדר:

ב. תגבור כיתות הכוננות – ח"מ מתן דיל מיום 24.10.23.

החלטה מס' 680-53-23: לאור סקירת מפקד תחנת המשטרה ומפקד הנפה ההצעה התייגרה שכן, הליך המיון לא הסתיים

1. סדר יום:

א. אישור פרוטוקול מועצה מס' 51 מיום 27.8.23.

ב. אישור פרוטוקול מועצה מס' 52 מיום 27.8.23.

החלטה מס' 681-53-23: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקולים כדלקמן:

א. אישור פרוטוקול מועצה מס' 51 מיום 27.8.23.

ב. אישור פרוטוקול מועצה מס' 52 מיום 27.8.23.

3. הצעות לסדר:

א. מיגון פרטי וציבורי – ח"מ מתן דיל מיום 24.10.23.

החלטה מס' 682-53-23: הוחלט ברוב קולות כי העירייה תפעל לקבל תקציב ממשלתי במסגרת תב"ר מוסדות חינוך וציבור

4. נושאים נוספים:

א. אישור פרוטוקול ועדת כספים מיום 6.11.23.

החלטה מס' 683-53-23: הוחלט ברוב קולות לאשר את התברים כמפורט בפרוטוקול ועדת כספים מיום 6.11.23.

ב. הסמכת מנהלת אגף מוסדות עירייה גב' לורי נחמיאס לחתום על הזמנות עבודה וטובין של האגף.

החלטה מס' 684-53-23: הוחלט פה אחד להסמיך את מנהלת אגף מוסדות העירייה גב' לורי נחמיאס לחתום על הזמנות עבודה וטובין של האגף.

2. סקירה:
א. פעילות העירייה במלחמת "חרבות ברזל" בהשתתפות מנהל נפת השפלה ומפקד תחת המשטרה.

רחמים מלול: אני פותח ישיבה מיוחדת, מן המניין אמנם, אבל ישיבה שנועדה לדווח על מצב החירום שבו אנו נמצאים מאז ה-7.10. היום יום חמישי, כ"ה במר חשוון תשפ"ד, 9.11.23, שעה 18:05. אני מבקש חברים לפני תחילת הישיבה, לכבד בדקת דומיה את החללים, חללי מערכות ישראל ונרצחי הטרור, לצערנו במספרים שלא מתקבלים על הדעת מאז ה-7.10, חג שמחת תורה.

*** דקה דומיה ***

רחמים מלול: תודה, אפשר לשבת. בשמכם, נרצה לשלוח מפה את תנחומנו ואת הצער הכבד שלנו לכל המשפחות היקרות, הן של חללי מערכות ישראל והן של האזרחים הנרצחים ביום חג שמחת תורה, שזכור לכולנו, שבמקום לשמוח ולרקוד לצערנו, קרה אחד האסונות הגדולים ביותר בתולדות מדינת ישראל. ומכאן גם נשלח חיזוקים וחיבוקים לכל 241-240 החטופים, נשים, ילדים, קשישים, חולים, פצועים, שנמצאים בשבי הצורר האכזרי החמאסי. נחבק את המשפחות ונתפלל בעזרת השם לשחרורם כמה שיותר מהר.

אנחנו עשינו כמה פעילויות של הזדהות ושל חיזוק של אותן משפחות ואסור להרפות מן הנושא הזה, צריך להעלות אותו בכל אירוע, בכל כנס, כדי שלפחות אותן משפחות שעוברות ימים ולילות בלתי מתקבלים על הדעת, שהנושא הזה לא ירד מסדר היום, ושיוצב כמטרה עליונה אצל ממשלת ישראל וכל הגורמים שמעורבים בזה.

כמובן אנחנו מחזקים ומאחלים לכל החיילים, הן הסדירים והן המילואימניקים, ובוודאי לכולנו יש קשר כזה או אחר לן, לאח, לנכס שנמצאים בחזית ולוחמים. אז מכאן נשלח ברכה וחיזוק, ונתפלל למעל כולם, יחזרו בשלום, יחזרו לשלום

לביתם, בריאים ושלמים בנפשם, ברוחם, בגופם. ובעזרת השם, אחרי שיהיה ניצחון מוחלט על הצורר, על האויב האכזרי שזמם לכלותנו. תודה רבה לכולם.

אנחנו נתחיל בסקירה של מפקדת תחנת המשטרה סגן ניצב דודי מירון. לאחר מכן תהיה סקירה גם של מפקד נפת השפלה בפיקוד העורף אופיר כהן, שהוא ומשה מהיקל"ר מלווים אותנו מאז תחילת המלחמה מאז אותה שבת שחורה. והם ימסרו גם כן את הסקירה שלהם על כל הפעילות.

דבר אחד אני אגיד כבר בראשית הדברים, שאנחנו כולנו נמצאים במוקד החירום כבר מאז אותו בוקר אחרי המטח של הנפילות שהיו בעיר, תיכף נראה לכם מצגת. ואנחנו נראה דברים שהם למעשה מאוד רגישים והם לא צריכים להגיע לעין כל. אמנם הכנו מצגת שכוללת את הכל, אבל לא צריך שכל אחד ואחד מבחוץ יבין את דרכי הפעולה, את דרכי ההתארגנות שלנו במהלך כל השנה ובמהלך המלחמה עד היום, שנקווה שתסתיים במהרה. הכנו מצגת יחסית ארוכה אבל מפרטת את כל הפעילויות ואת כל הפעולות שעשינו במהלך החודש וכמה ימים שחלפו.

בסקירה של דודי, למעשה הוא יגע גם באחת ההצעות שהועלו לסדר על ידי מתן, לגבי תגבור כיתות הכוננות. כיוון שמפקד המשטרה, מפקד התחנה, ובכלל משטרת ישראל, היא שאחראית על כיתות הכוננות והיא שמפעילה אותן. אמנם בשיתוף פעולה עם הרשות, אבל את כל ההוראות הם מקבלים מהמשטרה, גם את כלי הנשק אנחנו משיגים דרך המשרד לביטחון פנים. ויש לנו כבר בשורה היום לגבי אספקה של עוד כלי נשק. אז דודי, בבקשה תפתח, ובדברים שלך תתייחס גם להצעה לגבי תגבור כיתות הכוננות.

דודי מירון: שלום לכולם. כבוד עבורי לבוא ולדבר בפני המועצה

כאן. אנחנו נמצאים בהיערכות מתמשכת ומתגברת ומתעצמת מאז השבת השחורה. במשטרת ישראל כמו שאתם יודעים יש 58 חללים מהשבת הזאת. אנחנו הגבנו, הכוח הראשון למעשה שהגיב לאירוע הזה היה משטרת ישראל. ושוטרים שם נלחמו בחירוף נפש, גם בשדרות וגם בשאר היישובים, עד שהצבא

למעשה הגיע במהלך היום ואז המשכנו לעבוד איתם שכם מול שכם, עד שניקינו את קיני המחבלים מהיישובים וחילצנו את מי שניתן היה לחלץ.

אנחנו נמצאים למעשה מאז בהיערכות שהיא נוגעת והיא נגזרת מהאירוע שהיה. ההיערכות שלנו היא היערכות משותפת גם למשטרה, גם לרשויות וגם לצה"ל, פיקוד העורף. כאמור, אני אחראי גם על נס ציונה, גם על רחובות, גם על עקרון, גם על מזכרת וגם על היישובים עד אזור חולדה. ולמעשה, אנחנו ערוכים במספר מאמצים.

המאמץ הראשון הוא המאמץ של התחנה עצמה, שעובדת בפורמט אחר. למעשה, אנחנו עובדים 12-12. חילקנו את התחנה לחצי, ולמעשה ככה אנחנו מצליחים למקסם את כמו הניידות על כל מגוון הניידות בחוץ. אני חייב לומר שחרף עלייה דרמטית בכמות האירועים, אנחנו מצליחים לעמוד בזמני תגובה והגעה בסטנדרט מאוד גבוה כפי שהיה לפני שהאירועים האלה נכנסו.

למעשה, אנחנו עומדים בתקן האיחורים באירועים מסכנים, אנחנו בפחות מ-10% מאחרים לאירועים. כאשר אני אומר מאחרים, זה מאחרים בעוד דקה או שתיים. כן? אנחנו מגיעים לכלל האירועים ומגיבים מאוד-מאוד בעוצמה. כאשר הדגש שלנו על אירועים מעבר לשגרה היומיומית. יש לנו דגש משמעותי לאירועים בעלי גוון שקשור לפח"ע. אדם חשוד, חפץ חשוד, רכב חשוד, רעש חשוד, כל דבר אחר.

מעבר לזה, יש לנו שכבה נוספת של יחידות מיוחדות שעובדות בגזרה. מדובר כאן על יחידות יס"מ ויחידות אחרות נוספות בהתאם למשימות או בהתאם למודיעין שנכנס ובכלל בשגרה, כדי להגביר את יכולת המענה המבצעי שלנו.

בנוסף, השיטור העירוני של העירייה, שהוא שכבה נוספת, שגם עובד בצורה מאוד-מאוד משמעותית, מגיב חזק מאוד לכל אירוע שנדרש, אנחנו עובדים איתו באותה מעטפת.

בנוסף הצבא שנמצא בגזרה ומגיב ב-2 אופנים: בחירום לאירועי ירי תלם. ונמצא כאן אופיר מפקד הנפה, והוא יסביר בדיוק את הפריסה, אני לא אקח לו את הרשות לדבר על זה כמובן. ועוד חיילים מגויסים בצו 8 שנקראים "בני מקום" והחיילים הללו פרוסים לעיר, ויש להם משימות שקשורות לאבטחה, גם של מוסדות חינוך וגם של מרכזים הומי קהל. והם למעשה אמורים לתת את המענה הראשוני בקרות אירוע.

מעבר לזה, צריך להבין שישנו חפ"ק משוכלל שעובד בתחנה ויודע לקבל את כלל האירועים, והוא מחובר לחמ"ל שלכם שנמצא כאן בקומות התחתונות, ואנחנו יכולים לעבוד בצורה מתואמת ומשולבת. וכאשר בימים הראשונים היו פה באמת מטחים משמעותיים. גם היה לנו שוטר שישב בתוך החמ"ל ואז הקשר היה בכלל מיטבי. כרגע אין שוטר בחמ"ל, אבל יש קשר הדוק, וגם יושבים בחיתוכים בהערכות המצב, וכך למעשה אנחנו יכולים לשפר את השת"פ והמענה לכל אירוע מתפרץ.

תרחישי הייחוס שאיתם אנחנו מתמודדים בעת הזו: נפילות של ירי תלם, שזה למעשה זירות הרס שאנחנו צריכים להגיע ולנהל אותן. בעניין הזה שיתוף הפעולה עם הרשות הוא מצוין. רק צריך לשים דגש ולהעביר מסר שאזרחים לא יגיעו לזירות האלה ולא יסכנו את עצמם, וייתנו לנו לטפל בזירות. בעניין הזה מועברים מסרים כל הזמן.

מעבר לזה, תרחיש הייחוס הנוסף הוא אירוע פח"ע מתגלגל. זאת אומרת, רצון של מפגע לבצע פיגוע. וראינו שהיה לנו פיגוע בירושלים, עם שוטר שנהרג, חיילת בודדה דרך אגב ז"ל. ולאירועים הללו אנחנו ערוכים היטב, ומגיבים באופן מהיר לכל מה שקורה. אנחנו חשופים ומקבלים את זה לפעמים על ידי מידע מתגלגל, ואז אנחנו מגיבים חזק. היה לנו מידע כזה אתמול. משהו שהתגלגל לכיווננו, ובסופו של דבר נעשה לכיוון תל אביב ונעצר. בסוף זה לא היה מחבל, אבל זה מישהו שעשה איזושהי הסתה.

בנוסף, אנחנו בנויים להגיב לכל אירוע פח"ע מתגלגל, בצורה מאוד-מאוד חזקה עם כלל הכוחות שיש לנו בשטח. ובעצם אלה 2 התרחישים המרכזיים, ירי של פגז שנופל פה או אירוע פח"ע. ולאירועים האלה אנחנו מכווננים מאוד-מאוד חזק.

בנוסף, ישנה מגמה חדשה, שהיא לא הייתה טרום האירוע הזה, וזה סוגיית כיתות הכוננות. בכיתות הכוננות יש לנו מספר סוגים של כיתות כוננות. ביישובים יש לנו כיתות כוננות שמופעלות על ידי מג"ב וזה אנשים חמושים שנמצאים במושב או בקיבוצים, והם מופעלים על ידי מג"ב. אנחנו מאשרים להם את התכניות, אבל ככה הם מופעלים בשגרה או בחירום.

יש לנו כיתות כוננות משטרטיות שאנחנו מקימים בערים. כרגע ברחובות יש לנו כיתת כוננות אחת של 20 שהיא גם חמושה ב-M16. ויש לנו כיתת כוננות נוספת מוכנה, שעדיין לא קיבלנו את הנשקים שלה. אני מקווה שנקבל אותם בשבוע הבאה.

... זה הגיע...

רחמים מלול:

כן, אבל אני לא יודע אם זה ה-20 האלה. אני פשוט לא

דודי מירון:

יודע במדויק.

הנשקים הגיעו, 80 לרחובות, 20 למזכרת בתיה.

ליאור שוקרי:

אוקיי.

דודי מירון:

בוא הנה, פחד ללכת ברחובות.

זוהר בלום:

הנשקים האלה, אנחנו ניתן באופן מסודר על פי כיתות

דודי מירון:

כוננות, כל פעם זה בלק של 20 שאנחנו נותנים לו את הנשקים. כנ"ל אנחנו עושים בנס ציונה, במזכרת ובעקרון. כאשר אנחנו בונים את העניין הזה על ציר הזמן. זאת אומרת, שזה משהו שאנחנו בונים אותו והוא מצטבר עם הזמן. בסופו של דבר, תמונת הסיום תהיה שבכל שכונה או בכל צבר שכונות שסמוכות אחת

לשנייה, תהיה כיתת כוננות כזאת. ואנחנו נוכל. תיכף נדבר על ההפעלה שלהם, בסדר?

מעבר לזה, תנ"צ יפרח דוכובני בדימוס, נרתם לעזור לנו. ולמעשה, ביחד עם המועצה הוא מקים גוף של משמרי שכונה. הקים, יש מעל 700 מתנדבים במשמרי השכונה.

שאל צגהון: הוא כבר הגיע ל-1,100...

דודי מירון: אוקיי. זה כל הזמן מתגבר ומצטבר. זה נהדר. בסוף החבר'ה האלה בשגרה מטיילים על פי משמרות בשכונות, נותנים תחושת ביטחון. הם מזוהים עם ווסטים וחלקם חמושים עם נשק אישי. וחלקם יופעלו בחירום, תיכף אני אדבר על סוגית החירום, ביחד עם שאר הכוחות.

כאשר הרעיון המסדר שלנו, זה שאם ניקלע לקריאה של אירוע חירום בתרחיש ייחוס, שבו אני צריך שכולם ייצאו החוצה. במקרה כזה, אנחנו בונים תכנית מאוד-מאוד מורכבת שעובדים עליה, עמלים עליה עכשיו אצלנו באג"מ של התחנה, ביחד עם המפקדים של כיתות הכוננות. ולמעשה, בקרות אירוע, בקריאה, כל כיתות הכוננות, גם המשטרתיות, גם המג"ביות, גם הצבאיות וגם משמרי השכונה, ייצאו החוצה מהבית, כל אחד לעמדה שנקבעה לו מראש. מישהו אחד יצא לתצפית ומישהו אחד יצא לחסימה, ומישהו אחר יצא לגינה של ילדים להיות שם.

אנחנו מתכננים את זה. התכנית היא תכנית מורכבת. וההיגיון שעומד מאחורי התכנית, שכל אחד בתוך כיתת הכוננות מקבל משימה אחת בלבד. אם למשל פלוני קיבל משימה שהוא עולה לתצפית מסוימת, אנחנו מתרגלים את זה איתו והוא עושה רק את הפעולה הזאת. למה הוא עושה רק את הפעולה הזאת? כי אנחנו עובדים על טקט אחד עם כל אחד. למה? כי לא תהיה לנו אפשרות בזמן אירוע חירום שהוא כאוטי מטבעו, להתחיל לדבר עם כל אחד ואחד ולהזיז פה כוחות. כי הכמות היא כמות גדולה. ולכן, התכנית מתבססת על כמות מאוד

גדולה של אנשים, חלקם חמושים וחלקם לא, שצריכים להגיע לעמדות מסודרות ולעשות את המשימה שלהם.

ולמעשה, אנחנו ניצור פריסה טקטית רחבה מאוד, שיהיה לנו בכל פינה בעיר אנשים שהם רואים בעין והם יכולים לדווח. וגם שהם אם יזהו מחבל בעין, אז הם יגיבו ויגנו על המולדת. עד שאנחנו נוכל להגיע עם הכוחות שלנו. המטרה, הרעיון המבצעי שעומד מאחורי זה, זה יצירת תמונת מצב מאוד-מאוד מהירה, שתאפשר לנו שכל דבר שמתרחש בשטח אני רואה אותו, כי מישהו מהאנשים שלנו מכיתות הכוננות. חוץ מהכוחות המשטרתיים שלנו, יש היערכות אחרת נוספת, שתמיד יהיה מישהו בקצה שראה או יראה מה מתרחש.

העניין הזה הוא מורכב, כי זה הרבה-הרבה משימות להרבה-הרבה אנשים. וגם לא תמיד כל האנשים יהיו בבית כדי להגיב. אז יש משימות שאנחנו ניתן את אותה משימה לכמה אנשים, כדי שבטוח מישהו אחד כן יגיע לשם. העניין הזה, ברגע שהוא יהיה בנוי עד הסוף, הוא יהיה מקובל על הרשות המקומית ואנחנו נציג לכם אותו.

ואז בסוף, אני כמפקד תחנה יידע שאני יכול בקריאה לפרוס את עצמי עם כוחות המשטרה, עם כיתות הכוננות על כל הגוונים שלהם באופן מהיר על פני כל השטח. ולמעשה, אף אחד לא יכול להפתיע אותי. כל נקודה שמישהו יהיה, אנחנו נראה אותו ואפילו נגיב אליו. התגובה בהתחלה תהיה תגובה ראשונית של מה שיש לנו, אבל אני אוכל מהר מאוד להתלבש על התגובה הזו ולתגבר אותה. ולא יהיה מצב שחלילה קורץ לנו משהו ואנחנו לא יודעים אותו, לא רואים אותו ואין לי תמונת מצב.

העניין הזה לא נעשה בעבר בשיטה הזאת. העניין הזה הוא חדש, והוא נגזרת של מה שקרה לנו. וצריך שתהיה הבנה פה שמה שקרה שינה אותנו לתמיד. ולכן, אנחנו עושים דברים חדשים, ואנחנו מסירים חסמים, ואנחנו מחמשים את העיר. ואני שמעתי את כל הדיבורים על דו"צ שיהיו יותר מידיי כלי נשק בחוץ, אנשים יירו אחד בשני. אז קודם כל, כלל האצבע הוא שמי שאנחנו מחמשים בנשק ארוך,

אנחנו מתדרכים אותם היטב, אנחנו מאמנים אותם, ואנחנו נמשיך לאמן אותם והם יהיו משוכללים על ציר הזמן.

אבל חשוב מאוד שיהיה ברור, שכל מי שיורד לעמדה שלו והוא לא מזוהה עם אפודה זוהרת, הוא למעשה מסכן את עצמו. ולכן, חשוב מאוד שכולם יהיו מזוהים. ואני אומר לכם, דו"צ יכול להתרחש, תמיד, אבל זה סיכון מחושב. אם אני יודע, שבגלל שאני מחמש הרבה אנשים, אני יכול להיקלע למצב של דו"צ. אבל עדיין אני רוצה להיות חמוש בחוץ כדי להיות מסוגל להגיב מהר ולתת את הביטחון הנדרש. זה נקרא חישוב, שאני מחשב אותו בתוך הסיכון שלי. ובחישוב שאנחנו עושים, אנחנו נעשה הכל שלא יהיה דו"צ, אבל אני לוקח בחשבון שזה יכול להיות. וזה חלק מהעניין, זה קורה גם עכשיו בתוך כל מאמץ מלחמתי שאנחנו עושים. יש סיכון שדבר כזה יקרה, בשביל זה מתאמנים ובשביל זה מזדהים. אבל זו לא תהיה הסיבה שאני לא אחמש את האנשים ולא אבנה כיתות כוננות. בשום פנים ואופן לא.

חשוב לציין, שבלי לחץ אגרסיבי מאוד של ראש העיר, סביר שקצב הנשקים הארוכים היה איטי יותר, כי העדיפות היא לעוטף, והעדיפות היא ליישובים סמוכי גדר, יש בזה הרבה היגיון. אבל ראש העיר פה, אני לוחץ אותו והוא לוחץ אותם, והנשקים מגיעים בקצב מהיר מאוד. ואני מקווה שאנחנו נצליח לחמש את כולם בפרק זמן קצר ככל שאפשר. עד כאן מבחינתי, אם יש שאלות, אני יכול לענות.

רחמים מלול: כיוון שדודי צריך לעזוב לישיבה נוספת, אז אם יש שאלות, בבקשה.

הצעות לסדר:

ב. תגבור כיתות הכוננות – ח"מ מתן דיל מיום 24.10.23.

עו"ד מתן דיל: ערב טוב. רחמים, אתה רוצה שנתייחס רק לחלק של כיתות הכוננות, נכון כרגע?

רחמים מלול: כן, כן.

עו"ד מתן דיל: בסדר. אני אנסה ככה. ערב טוב לכולם. אני ממש שמח על הישיבה הזאת, כמובן אנחנו מברכים על הישיבה. אני כמובן שמח שנמצא פה מת"ח רחובות ומפקד נפת שפלה של פיקוד העורף אופיר כהן. אני לא יודע רחמים אם זה בעקבות הדרישה שלי או אם לאו, זה לא משנה, העיקר שהם פה. אני חושב שהמידע שאתם מספקים פה מאפשר לנו לשקף את זה לתושבים, לייצר תחושת הרגעה ותחושת ביטחון טובה יותר, להראות שהדברים מתפקדים. רחמים, אתה זוכר שביום ראשון ללחימה, למלחמה, התקשרתי אליך ואמרתי לך שבתקופה הזאת מבחינתנו אין פוליטיקה? אנחנו נגבה את העירייה בכל פעולה ובכל דבר שאפשר לעזור, אני כאן גם ברמה האישית לרשותך ולרשות המועצה ולרשות העיר הזאת, וכך אנחנו פועלים.

בתוך כך, אני חושב שזה הפורום הנכון גם להעיר ולשמוע כדי לעשות את הדברים עוד יותר טוב. ואתם פועלים ואין ספק, ואנחנו רוצים שיהיה עוד יותר טוב. ולכן, העליתי את 2 ההצעות לסדר.

אז בהיבט של כיתות הכוננות, אני אתייחס למה שמת"ח רחובות אמר, והערה קטנה. קודם כל, ברור לכולנו ש-2 כיתות כוננות זה מעט. אני יודע שנעשות פעולות להגביר ולהביא בהיקף גדול יותר של 9 כיתות, 10 כיתות. ואני שואל את השאלה הבא, אני מפנה את זה למפקד התחנה. לצורך העניין, אני לא רוצה להסתכל מה יש לנו, או מה היכולת שלנו להביא, אלא מה צריך, מה נדרש.

כי ברגע שנדרש כדי לייצר באמת, על פי התפיסה שלכם המקצועית, תפיסת המשטרה, מה נדרש כדי שוב, אין אופטימאלי אף פעם, אבל מה נדרש מאיתנו כתושבים, כנבחרים ציבור, כעיר, לייצר כמה שיותר מוגנות אזרחית – אנחנו נפעל בנושא הזה. זאת אומרת, ברגע שאתם תגדירו שצריכים 20 כיתות או 15 כיתות

או כמה שתגדירו כדי שזה ייצר חס וחלילה, או שלא נגיע לימים האלה, בשעת משבר, בשעת מלחמה, בשעת תקיפה של ערביי ישראל או כל דבר אחר, שנדע שנוכל לתת מענה. כי אנחנו יודעים שתרחיש כזה הוא קיים. אז אני חושב שיהיה יותר קל להתייחס לזה.

כי כשאנחנו שומעים בכלי התקשורת שיש 2 כיתות כוננות או 5 כיתות כוננות או 9 כיתות כוננות – זה לא מרגיע, זה לא נותן לנו שום דבר. אני רוצה לדעת כמה צריך. וברגע שנדע כמה צריך, אז נוכל לפעול כדי שיהיו יותר מ-150 שנמצאים בצנרת, שמוכשרים בצורה כזו או אחרת. נוכל לבוא ולהעיר אולי, ולומר שעד שלא תקבלו נשקים ארוכים אז אולי אפשר באמת בנשקים פרטיים גם לייצר את אותה תחושה או פחות, אבל עדיין לייצר בקו התפר הזה באופן מידי לייצר עוד שכבת הגנה.

ולכן, מכאן ההצעה לסדר. שהייתי רוצה לדעת או לבקש, שתהיה תכנית שאנחנו נדע מה נדרש מעיר בסדר גודל של 160,000 תושבים, עם הגודל שלה, עם המורכבות שבה, עם המרכזיות שלה, עם הנוכחות שלה לצד רמלה לוד וכהנה וכהנה, לצד כל המורכבות הזו, מה נדרש. ואנחנו נפעל בנושא הזה וננסה לעזור כדי לגייס כמה שיותר תושבים לטובת המערך הזה.

דודי מירון: ... 10 כיתות כוננות ברחובות.

דובר: כל כיתה 20 אנשים?

דודי מירון: כן.

עו"ד מתן דיל: שמבחינתכם זאת המשימה, זאת ההתוויה שלכם?

דודי מירון: זאת ההקצאה מבחינת כלי נשק ארוכים שניתנה כרגע

לרחובות. מניתוח שלנו, היא נותנת מענה. אנחנו צריכים לייצר את הפיזור הנכון, כי כרגע אנחנו יותר חזקים במזרח העיר, ואני רוצה לפזר את זה על פני כל העיר. אבל אנחנו כרגע, תמונת הסיום שלנו בהקשר של מתנדבי משטרה עם

כלי נשק ארוכים, 10 כיתות כוננות זה 200 כלי נשק, שזה בהחלט עוצמתי מאוד- מאוד.

עו"ד מתן דיל: ובתקופה עד שיהיו הנשקים, לא כדאי לגייס מספיק אנשים עם נשקים פרטיים שייתנו כרגע מענה?

דודי מירון: אנחנו עושים את זה. צריך להבין, שיש כאן אפקט מצבר. לוקח לנו זמן, יש צווארי בקבוק שפתרנו אותם באופן יחסי, אבל עדיין עם טיפה מגבילים אותנו. בסוף יש שוטרים שמטפלים בעניין הזה. הם צריכים לעבור קב"ט, צריכים לעבור בדיקת רופא. זה לוקח טיפה זמן, אבל אנחנו כל הזמן, כל יום מכניסים עוד ועוד למערכת. ואני גם רוצה לקבל פיזור, שיהיה לי פיזור. זאת אומרת, אם יהיו לי משכונה אחת 100 מתנדבים, אבל הם רק בשכונה הזו, זה תורם לי פחות, כי אני רוצה גם משכונות אחרות.

אז כאן יש טיפה מורכבות, אנחנו מתעסקים עם זה ואנחנו מקימים את זה. והם יוקמו. לא יהיה צורך שהם יהיו על נשקים אישיים. כי אני רואה שכל פעם שיש לי כיתה מוכנה, באופן יחסית מהיר הנשקים מגיעים, אז זה בסדר הפער הזה יסתדר, הם יהיו גם עם נשקים אישיים ושלחנו אותם למטווח לטובת העניין הזה לרענונים, וגם עם הנשקים הארוכים שאנחנו מקצים להם.

עו"ד מתן דיל: יש לי שאלה לראש העיר. לפחות אני מקבל פניות מתושבים, שאומרים שלא ניתן להירשם יותר לכיתות כוננות. השאלה באמת אם יש תמונת מצב, שבאזורים מסוימים אתם יודעים שחסר. שקפו לנו, ואז אנחנו נגביר שיירשמו שם יותר אנשים. יכול להיות שנצטרך לייצר בצינור נקרא לזה, כמו שאתם אומרים בהכשרה שאתם מבצעים. הרי חלק מהאנשים גם יצאו, חלק מהאנשים יתחילו ולא יתמידו. ואז צריכים שיהיה מספיק אנשים בקיבולת.

רחמים מלול: זה לא נכון, אנחנו לא עצרנו את הרישום.

עו"ד מתן דיל: אני שואל. לכיתות כוננות, לא למשמר השכונה.

רחמים מלול: אני מדבר על כיתות הכוננות. תבין. כשפרסמנו את

הקול הקורא הראשון, נדמה לי שהיו 170 מתנדבים, נכון?

עו"ד מתן דיל: כן.

רחמים מלול: אבל המשטרה לא מאשרת כל אחד. יש תהליך סינון די

ארוך על ידי המשטרה, שזה עובר מספר שלבים.

עו"ד מתן דיל: אבל עצרתם את זה ב-170, רחמים.

רחמים מלול: לא, לא עצרנו את זה. הקול קורא עדיין פתוח ויכולים

להירשם.

דודי מירון: לא עצרנו את זה.

רחמים מלול: אבל חבר'ה, נבחרו הציבור צריכים גם לדאוג להרגעת

הציבור. אנחנו לא צריכים פה ליצור רושם כאילו רחובות צריכה איזה חטיבה או

גדוד מסביבה עם נשקים ארוכים על מנת להבטיח את שלום התושבים. אני חושב

ששכבות האבטחה שתיכף תראו אותם, כ-8 שכבות אבטחה שאנחנו הקמנו

בתקופה מאוד קצרה ובמסירות, תאמינו לי של עובדי ועובדות עיריית רחובות,

וכל מנהלי המכלולים שעושים עבודה מצוינת. הקמנו 8 שכבות אבטחה שנותנות

תחושה. הרי בסך הכל הציבור חי בחרדות בגלל מה שקרה ב-7.10, ואנחנו מבינים

את זה. ואנחנו צריכים לספק להם עד כמה שיותר תחושה של ביטחון.

אבל להקים, דודי, סליחה שאני אומר לך, להקים 10 כיתות כוננות כשבכל כיתה

20, לדעתי אין צורך ב-20, ואמרתי את זה היום לדודי. אמרתי לו – בעיניי

מספיק 5-6 בכל כיתה ואז אתה מרשת את כל השכונות של העיר לפי חלוקה

שאנחנו עשינו. תשקלו את זה כמה אתם רוצים בכל קבוצה וקבוצה. כמה

שהקבוצה יותר גדולה, אתה מגיע לסיכון של הדו"צים. אני לא מפקד תחנה, אבל

אני חושב שהסכנה היא יותר גדולה. תאר לך כיתת כוננות של 20 עם נשקים

ארוכים שמסתובבת באירוע. זה לא כל כך פשוט.

אז תשקלו את זה. ההחלטה היא בידכם, אני לא מתערב לכם בהוראות המבצעיות. אבל תשקלו את זה. עדיף יותר כפי שמתן אומר, הפיזור השכונתי מאשר מספר החברים בכל כיתה וכיתה. הנה אתמול היינו בסיור של המשמר השכונתי או משמר הבית, איך שתרצו תקראו לזה. יש 2-3 בכל משמר ומשמר.

החלטה מס' 680-53-23: לאור סקירת מפקד תחנת המשטרה ומפקד הנפה ההצעה התייגרה שכן, הליך המיון לא הסתיים.

2. **סקירה:**
א. פעילות העירייה במלחמת "חרבות ברזל" בהשתתפות מנהל נפת השפלה ומפקד תחנת המשטרה – המשך.

ליאור שוקרי: סיירת השכונות, ראש העיר.

רחמים מלול: סיירת השכונות, מתנדבים ומתנדבות נפלאים שעושים עבודה טובה. ובפירוש מה שהם אמרו, המטרה שלנו היא לתת תחושה של ביטחון לתושבים וזה עושה את שלו. רכב מסתובב עם השילוט של משמר השכונה וכו', ועם צ'קלקה, זה נותן תחושה. זה גם מרחיק כל מיני גנבים, כל מיני אנשים שבאים להטריד בפארקים וכו', יש לזה חשיבות. אז לכן, בצד הביטחון, אנחנו גם צריכים מתן לשדר גם רגיעה. ולכן, אם בכל שכונה תהיה כיתה של 5-6, לדעתי זה עונה על הצרכים.

עו"ד מתן דיל: מבחינתי התשובה מספקת מאוד. כמו שאני שאלתי את מפקד התחנה, בסוף הם מחליטים על מספר, לא אני, לא אתה, אנחנו לא מחליטים על מספר. ברגע שהוא אומר שיהיו 10 כיתות וזה מה שהם רוצים, והם רואים שזה הולך ומתקדם לכיוון הזה, ולא נסגרה ההרשמה, אז אני שמח לשמוע. ואנחנו מנסים, רחמים, אני בטוח שכל נבחרי הציבור מנסים לייצר הרגעה. אחת הדרכים לייצר הרגעה היא שקיפות. ואתם עושים את זה וגם אנחנו עושים את זה. לייצר שקיפות לתושבים מה נעשה ברחובות, מה קיים ומה הולך להיות.

רחמים מלול:

אוקיי, תודה.

דודי מירון:

חבר'ה, אני צריך לזוז.

רחמים מלול:

תודה דודי, תודה על שיתוף הפעולה, מפקד נפת

השפלה.

עודד עמרם:

דודי, שאפו לכם כוחות הביטחון על העבודה שאתם

עושים יום ולילה. שאלוהים יברך אתם.

רחמים מלול:

כן, פיקוד העורף.

אופיר כהן:

ערב טוב, נעים מאוד, אופיר, אני מפקד נפת שפלה.

למי שלא מכיר, נפת שפלה זו בעצם מעין חטיבה מרחבית שאחראית פה על הגזרה, מראשון לציון ועד צומת מסמיה בדרום ועד לטרון במזרח. רחובות היא בלב של הנפה, תרתי משמע. גם מפקדת הנפה יושבת בתוך העיר רחובות, וזה יוצר קשר עמוק עם העירייה הזאת.

כמה דברים לגבי המצב, דברים שקשורים לפיקוד העורף ואז נפתח לשאלות אם תרצו. אז ברור לכולם שאנחנו נמצאים בהתקפה בדרום בתוך עזה, בצפון אנחנו נמצאים בסיטואציה של מגננה בשלב הזה. אנחנו לא יודעים לומר לאן זה יתפתח בעתיד, אבל אנחנו כן יודעים לומר שמדובר בלחימה ארוכה, וזה ברור שהמלחמה הזאת תיקח עוד זמן.

אם צריך להסתכל קדימה, אז צריך להסתכל לפחות חודשיים-שלושה קדימה, לא פחות מזה. יכול להיות שגם יותר מזה. אבל לא נקבעים זמנים או לוח זמנים לדבר הזה, וצריך לקחת בחשבון, בטח בהסתכלות של העירייה של לאן נערכים, אז צריך להיערך לזמן ארוך.

מה נדרש בזמן ארוך הזה? נדרש הרבה מאוד איפוק. אנחנו נמצאים במלחמה מיוחדת שהחזית נתמכת על ידי העורף, והעורף קשור ממש לחזית. אי אפשר לנצח פה בלי לנצח פה, ואי אפשר לנצח בצד השני מבלי לנצח בצד הזה. וזה דורש מכולנו התנהגות טיפה אחרת, בטח בהתנהגות היומיות שלנו.

במדיניות ההתגוננות כרגע, אנחנו נמצאים ברחובות במדיניות התגוננות 2 בלימודים, ו בכל היתר. כלומר, בכל מה שקשור למוסדות חינוך, ניתן לקיים פעילויות חינוכיות איפה שיש מרחב מוגן תקני שניתן להגיע אליו בזמן ההתרעה הרלוונטי. לגבי כל יתר הפעילויות, הן פתוחות לגמרי ואין הגבלות.

באזור, אנחנו חילקנו פחות או יותר את הנפה ל-2. איפה שיש איום, זאת אומרת, איפה שאנחנו מרגישים שזה אזור שירו אליו יותר רקטות והיו בו יותר פגיעות, שם אנחנו השארנו את הלימודים תחת ההנחיות האלה שצינתי. איפה שהיו פחות, שחררנו לגמרי. כלומר, צריך לומר, לידכם כבר נמצאים בשגרה מלאה. לא בשגרה, שגרה זו לא מילה נכונה, אלא אין הגבלות לפעילות השוטפת, בטח לא בעבודה וגם לא בלימודים. אז קריית עקרון, מזכרת בת ים, ברנר וכן הלאה, נמצאים במצב 1.

מלבד מדיניות ההתגוננות, אנחנו כולנו מבינים הרי שהחוסן האזרחי, כרגע זה העניין המשמעותי. החוסן האזרחי זה הסיפור האמיתי. אנחנו מבינים שהאיומים שיש מסביב עלינו, חלקם משמעותיים יותר, חלקם משמעותיים פחות. אבל ההרגשה הפנימית של האזרח, המשבר העצום שיש לאזרח ולנו בינו לבין המדינה, בינו לבין הצבא, הוא האירוע האמיתי. וכדי לחזק את החוסן, חייבים לחזור לשגרה. והחזרה לשגרה הזאת חייבת להתבצע בצורה מדורגת, כדי לאט-לאט לקבל את הביטחון שכולם ירגישו שהם יותר בטוחים גם בבית שלהם ובטח במקומות האחרים.

משום זאת, אנחנו מחזקים את המרחב בחיילים. דיברתם מקודם על כיתות הכוננות. אבל חוץ מהפרויקט של כיתות הכוננות, יש גם את הפרויקט של "בני המקום", שזה גיוס של חיילים בצו 8, מתוך הרשות המקומית, מתוך העירייה. ואנחנו משתמשים באנשים האלה כדי לחזק את תחושת הביטחון גם התחושתית וגם הפיזית במוסדות החינוך. אז החיילים שאתם רואים בבוקר בבתי הספר ומוסדות החינוך, חלקם זה מאותו פרויקט של בני המקום, וחלקם זה מהפלוגות ומהגדודים שלנו, מהצוותים של פיקוד העורף.

אני רוצה לומר אמירה כללית לגבי עניין האחריות, שכפי שאמרתי לפני כן, העורף קשור לחזית במלחמה הזאת ללא ספק. תראו, כל דבר שאנחנו עושים כרגע בעורף מדינת ישראל, משפיע על מה שקורה בחזית. כשאנחנו משדרים חולשה פה, וכשאנחנו יוצרים סכסוכים פה, וכשאנחנו מעלים פה כל מיני דברים ומחזקים כל מיני אמירות שחלקן הן פייק ניוז, ולגבי הפחדות של הציבור וכל מיני דברים כאלה, זה מחליש את החוסן של האוכלוסייה, ובטח מחליש גם את החיילים שלנו שנמצאים בחזית. החיילים שנמצאים בחזית צריכים אותנו חזקים מאחור, ובלי זה הם לא יוכלו להילחם בשקט. וזה דורש מכל אחד פה וכל אחד שנמצא באוכלוסייה האזרחית לפעול באחריות.

אני מכיר את רחובות הרבה מאוד שנים, גם מתוקף תפקידי פה בפיקוד העורף וגם מדברים אחרים. זאת עיר חזקה. נולדתי ברחובות, גדלתי ברחובות, אני גאה להיות רחובותי, ולמדתי עם גיא. אז יש לנו פה היסטוריה משותפת ארוכה, ואני גאה לומר שאני רחובותי. העיר הזאת עברה הרבה מאוד אירועים בשנים האחרונות, והיא עברה אותם חזק. זאת עיר חזקה מאוד, זאת עירייה חזקה מאוד.

אני מכיר פה את בעלי התפקידים ואת האנשים שיושבים פה בעירייה, וכולם תפקדו בצורה מדהימה באירועים הקודמים. אתם אחת הערים הכי חזקות פה באזור מבחינת ההיערכות שלכם והמוכנות שלכם לחירום. ואני שמח על כך, ואני יודע שגם באירועים שחלילה יהיו, אתם תדעו לתפקד באותה צורה. אבל זה דורש מכולנו את האחריות ואת ההתנהגות הזאת שצינתי. אני פנוי לשאלות, מי שרוצה, בשמחה, תודה.

עודד עמרם: אני שמעתי שהאלוף אמר שמספר 1 בארץ בהיערכות. שמעתי מראשי ערים שרחובות, ושאפו לכל מנהלי האגפים ולכם, שירותי חירום. כי שאלתי, הוא לא ידע שאני חבר מועצה בכלל. אז אמרו שרחובות מספר 1 בארץ בהיערכות. אז שאפו לכולכם.

עו"ד קארין ברגינסקי: אני רוצה לשאול שאלה בבקשה. הרגע יצאה פה הודעה שבעצם אנחנו חוזרים לשגרה באופן מלא. אני אנחנו בעצם חוזרים באופן מלא לשגרה, אם אנחנו נמצאים כרגע במצב?

דוברת: זה לא... (בלי מיקרופון) וזה לא נכון...

עו"ד קארין ברגינסקי: אז זאת השאלה אליך. אם אנחנו חוזרים לשגרה באופן מלא או לא חוזרים לשגרה.

ליאור שוקרי: אבל אבי בר לא יותר חשוב מאופיר.

עו"ד קארין ברגינסקי: בגלל זה לא הבנתי איך פתאום יוצאת הודעה כזאת.

אופיר כהן: זו שאלה מאוד חשובה שחשוב לענות עליה בצורה מדויקת. איפה ראית את ההודעה?

עו"ד קארין ברגינסקי: פה בחדשות.

אופיר כהן: אני מציע מאוד, כי זה מאוד משמעותי, כי זה בדיוק מסוג הדברים, אני לא יודע מי זה אותו בחור שהוציא את ההודעה הזאת. אבל זה בדיוק מסוג הדברים שרצים לפעמים ברשתות ובתקשורת, וזה בעייתי. כי כל אחד מוציא הודעה שהוא רוצה, שלא בהכרח קשורה למצב האמיתי או להנחיות האמיתיות שמוציאים. ולכן, אסור לתת להם גב, ואסור לפרסם אותם ולהריץ אותם קדימה. צריכים לבדוק במקומות הנכונים שזה באתר העירייה או באתר של פיקוד העורף, ששם זה ההנחיות הכי מדויקות שיש.

אני אחזור רגע על ההנחיות, בסדר? רחובות נמצאת כרגע במצב התגוננות 2 לחינוך, ומצב התגוננות 1 לכל היתר. מה זה אומר? בחינוך אנחנו ממשיכים פה במגבלה שניתן לקיים פעילויות חינוכיות בכל מוסד חינוכי שיש בו מרחב מוגן תקני שמספיק לכל התלמידים, שניתן להגיע אליו בזמן ההתראה הרלוונטי. זה ממש לא שגרה, רחוק מכך.

לגבי כל יתר הפעילויות, זו לא שגרה. אני מדבר על פעילויות של עסקים, פעילויות של התקהלויות. מותר לקיים אותן ללא הגבלות מיוחדות. אבל החינוך נשאר כמו שאמרת. תודה.

רחמים מלול: עוד שאלות? משה רוצה להוסיף?

ליאור שוקרי: לי יש שאלה, מתי אתה מספיק לנוח? זאת השאלה העיקרית.

אופיר כהן: מנוחה זה עניין תפיסתי. צריך לדעת לנוח ברגעים של הבין לבין.

רחמים מלול: טוב, חברים, אנחנו הכנו מצגת יחסית ארוכה עם שקפים. בהתחלה שקלנו לחלק אותה לחברי המועצה, אבל בסופו של דבר, החלטנו בהתייעצות עם הגורמים המוסמכים שלא כדאי להפיץ אותה, כי יש פה פרטים שאולי לא היינו מעוניינים שיגיעו לכל אדם ואדם, כי זה ייצור אי הבנה, אולי דמורליזציה כלשהי וכדומה, וגם יבינו איך בדיוק אנחנו עובדים.

אז אנחנו נראה את השקפים במהירות, וכל מנהל ימסור סקירה על המכלול שלו ועל מה שנעשה. אני רק אדבר על 2 התמונות הראשונות. תראו, למעשה אתם רואים פה, לא רואים פה את מספר האזעקות שהיו בעיר, אבל עם האזעקה האחרונה הגענו ל-40 אזעקות, זה לא כתוב כאן. מתוכן, 10 נפילות. מה שאתם רואים באדום, זו נפילה. מה שאתם רואים בצהוב, זה שוגר לעבר רחובות, וכיפת ברזל יירטה את הטיל. ובסופו של דבר, היו לנו חלקי יירוטים שגרמו לנזקים כאלה ואחרים, לא נזקים משמעותיים. זו המפה של הפגיעות שהיו בעיר. שזה משמחת תורה ב-06:30 בבוקר.

*** מישהו מציג את השקפים ***

(מדברים ביחד)

רחמים מלול: אליצור, בבקשה. מה שאפשר לדלג, דלג. אבל דברים עיקריים תראה להם.

אליצור זרחי: אני אתחיל ואומר שעיריית רחובות בנתה ונבנתה להגיע לרגע הזה שאנחנו נמצאים בו היום, שלא תכננו אותו כל כך. אבל בתפיסת ההפעלה אנחנו נמצאים ב-4 תפיסות הפעלה. יש מניעה והיערכות, שבמניעה והיערכות אני נכנס פה ומראה לכם מה עיריית רחובות עשתה במניעה והיערכות במהלך כל השנה וחצי האחרונות אנחנו נתנו פה, אני לא אפרט את הכל, אבל אנחנו במהלך השנה וחצי האחרונות, ואגב את זה נתקלנו במגן וחץ, שראינו שהעירייה התכוננה.

כל העירייה, זה לא אגף החירום. זה כל העירייה, כל המכלולים, בכל התחומים. כל אחד שיפר את עצמו, כל אחד נכנס בעצמו. ואם תסתכלו לעומק לתוך המצגת, אז אתם תראו שיש שם אימוני מכלולים פעמיים בשנה, ועדות מלח שאנחנו עושים, אימוני הדרכה רשותיים, תרגילים של ירי טילים, מוסדות חינוך וכיוצא בזה. כל מיני הכשרות, הצטיידות, תרגילי חומ"ס. אנחנו עושים את כל הדברים הנדרשים מאיתנו בהכנה. אני לא אפרט את כל ההכנות.

אבל בהכנות האלה, למעשה הרשות עצמה, כל מכלול ומכלול תרגל, ואגב, אני יכול להגיד לכם שראש העיר אילץ אותנו, אתגר אותנו את כל הרשות, וחייב אותנו לעשות תרגיל רעידת אדמה, שזה הדבר הכי קשה שישנו. ודרך אגב, כשהגענו למגן וחץ, אז מנהלי האגפים כולם באו אליי שם, אמרו לי 'תשמע, זה יותר קל מהתרגיל'. זה הנושא של תפיסת ההפעלה של העירייה, שאנחנו הולכים לפי איזה נוהל מסודר.

אנחנו דרך אגב בתפיסת ההפעלה שלנו, יש לנו את המענה המיידית, מענה ראשוני והשיקום. אז בכל הדברים האלה, בכל האירועים שהיו לנו בעיר, העירייה טיפלה ועשתה כל מה שנדרש.

רחמים מלול: אוקיי, אליצור, תקפוץ בבקשה לשקף של אבטחת הרשות המקומית, של 8 השכבות שדיברנו עליהן. משטרת ישראל נתנה את הסקירה שלה.

ליאור שוקרי: אני רוצה ברשותך ראש העיר להגיד משהו על המשטרה, לגבי מה שהיה עם הרובים.

רחמים מלול: ואחר כך אליצור תמשיך.

ליאור שוקרי: לתת איזה משהו דקה וחצי, כי דודי לא היה מעודכן בישיבה שהיה היום בתחנת המשטרה, בשבוע הקרוב, רק שכולם יבינו, עוד כיתת כוננות אחת נכנסת לפעולה, ועוד 20 נשקים נכנסים. עוד 3 שבועות זה עוד 20. אנחנו נגיע ל-200 אנשי כיתת כוננות בחודש שיבוא עלינו אני מקווה לטובה, וכולל נשקים שכבר הגיעו. אני הייתי במחסן שם שהם קיבלו את זה, וקיבלו 100 נשקים, ש-80 הולכים לרחובות ו-20 הולכים למזכרת בתיה.

רחמים מלול: תודה. השכבה השנייה, שיטור עירוני, ליאור. ואחר כך אליצור ימשיך בעניין הסיירת והקב"טים וכו'. ליאור, תורך.

ליאור שוקרי: טוב, שיטור עירוני, לצערנו, מהרגע שקרה מה שקרה ב-7.10, אנחנו לקחנו את השיטור העירוני וצירפנו לשיטור את כל הפיקוח העירוני של העירייה, כולל כולם. זה כולל 22 פקחים של איכות הסביבה, כולל התנועה, כולל החנייה, כולל השילוט. היום השיטור העירוני עומד על כוח אדם של קרוב ל-70 איש, ש-17 ניידות לא פחות ולא יותר מסיירות בעיר. יש לנו מאות פניות ביום, מאות פניות מתושבים שאנחנו נותנים מענה לכל פניה בזמן סביר, משתדלים לתת בזמן סביר.

חוץ מהדבר הזה, אנחנו בשיתוף ראש העיר, החלטנו לעשות ב-3 כניסות לעיר, עשינו מחסומים של ניידות עומדות, וכל רכב שמגיע מאט ונכנס לתוך העיר. זה נקרא מחסום נושם. אנחנו לא יוצרים פאניקה של כל רכב, אנחנו בודקים אותו כדי לא לגרום לפקקים מיותרים בתוך הצמתים שנכנסים לעיר.

אנחנו עובדים סביב השעון. אנחנו עובדים 24/7 במשמרות של 12 שעות, כולם נותנים באמת את כל כולם כדי, את הכל, כדי שכל אחד יעשה את ה-12 שעות משמרת וילך לנוח, ויחזור למשמרת הבאה שלו. אני חייב לציין פה את פיקוד

העורף, את אופיר ואת משה, צוות שבאמת משרה עלינו ביטחון, נותן לנו את הכל פורש לנו באמת את הדברים על השולחן כמו שצריך, ועל זה יישר כוח גדול לכם.

ודבר אחרון, ראש העיר, אני רוצה לברך את סגן ראש העיר להולדת הבת שלו, שיהיה לך מזל טוב, תגדל אותה באושר ואהבה גדולה.

רחמים מלול: תודה. אליצור, סיירת ביטחון. השכבה הנוספת.

אליצור זרחי: סיירת הביטחון עובדת סביב השעון 24/7 כמו ברגיעה. סיירת הביטחון משמשת אותנו בכל האירועים שקיימים ללא שום קשר, ומשתמשים בה היום עם כל הסיירים, למרות שהסיירים האלה חלקם גויסו, חלק מהסיירים שלנו גויסו ברגיעה. אבל הסיירים האלה פרושים בכל העיר למעשה לפי רובעים הם מחולקים העיר מחולקת ככה לפי תכנית האבטחה העירונית, והם נותנים מענה בכל שעות היום, בצמוד כמובן עם מכשירי הקשר שלהם והכל. יש לנו קשר אחיד בין כולם ועם השיטור העירוני. בכל מקום שהם יכולים לטפל בכל אירוע, הם מטפלים. הם מטפלים בכל הנפילות ומיד יוצאים לשטח יחד עם הקב"טים. זו למעשה שכבה אחת גדולה שנמצאת לנו שם.

רחמים מלול: קב"טי מוסדות חינוך.

אליצור זרחי: זה ביחד, קב"טי מוסדות חינוך, סיירת הביטחון... נוספת.

רחמים מלול: פקע"ר – אופיר דיבר, כיתות כוננות – דיבר דודי. משמר השכונה – אביחי פה? אז למעשה הזכרנו את זה. יש לנו קרוב ל-1,000-

שאל צגהון: 1,100.

רחמים מלול: ויש לציין שגם מחזיק תיק השכונות שאל צגהון, חוץ מהפעילות הנהדרת שלו בנושא המקלטים, הוא גם שותף לפרויקט של משמר השכונה. אתמול היינו גם בקריית משה, וראינו את החבר'ה הנחמדים שם שמסיירים. כל הכבוד. אז היום מעל 1,000 מתנדבים, והמטרה היא לתגבר את

הצוותים הקיימים. מאתמול יש כבר 16 משמרים בשכונות. אנחנו מקווים להגדיל את זה עוד.

פרויקט בני המקום – דיבר על זה גם דודי וגם אופיר. זה פחות או יותר המעגל של 8 השכבות. בשקפים הבאים, תעביר אותם מהר, יש פירוט והסבר מה התפקיד של כל מעגל ומעגל. וכאן אנחנו מגיעים לשקף של המוקד. לירון פה? זה דווקא שקף מעניין. זה מעניין מה היה תוכן הפניות בחודש של המלחמה עד עכשיו.

דוברת: אז כאן אנחנו בעצם רואים... פניות למוקד בחירום מבחינת מקלטים וצופרים, אנחנו הראינו פה רק את הנושאים האלה. מקלטים – היו לנו 750 פניות, וצופרים – 528, חשודים – 1002, אכיפת אתרי בנייה, שזה בתחום שיותר אצל ליאור. אבל בסך הכל, זה נושאים שהקמנו אותם לחירום בלבד. כאשר כמות השיחות שהיו לנו במוקד זה 67,597, וכמות פניות סך הכל קרוב ל-17,000, ובווטסאפ 4,800.

המוקד העירוני, סך הכל הוא עובד ב-3 משמרות. יש לנו מספר נציגים שם. בהשוואה למגן וחץ שהיו לנו כ-112 פניות בנושא מקלטים, אתם רואים פה שיש לנו כ-750 פניות. וסך הכל השיחות הממוצעות שלנו בחודש הן 18,000 פניות. ולעומת זה, פה אתם רואים שכמות השיחות פה, כמה היו בחודש אחד, שהגענו בערך לכמעט 71,000 פניות. זה המוקד.

תמונת מצב של מכלול הביטחון ותחום המקלטים שלנו. אז אוכלוסיית העיר היום לפי הלמ"ס, אנחנו נמצאים ב-162,000 תושבים, בעלי מיגון בבתים משותפים ביחידות 134,000. חסרי מיגון יש לנו כ-28,000 תושבים. אבל אנחנו, אם אנחנו לוקחים היום בתכנית המיגון הרשותית שלנו, כפי שהכנו אותם ועשינו, יש לנו כפער של 17,000 שאנחנו משלימים אותם. את הפער הזה, 17,000 יחידות מיגון, יוצא שאנחנו נמצאים היום בפער מיגון מקלטים ב-7% בכל העיר, וזה הרבה-הרבה תודות לתהליך שנעשה כל השנה מאז שישנו החוק של הממ"דים, שאוכפים את זה חזק מאוד פיקוד העורף והנדסה בטופס 4 את הנושא הזה.

היום דרך אגב, ביחס להרבה-הרבה רשויות, אני יכול להגיד לכם שאנחנו נמצאים היום בפערי מיגון מאוד-מאוד נמוכים, וזה הודות לדברים האלה. טוב, זה מבחינת מקלטים, אם אנחנו עוד נעשה, סך הכל אנחנו היום עובדים גם כן הרבה בנושא של ביקורות של סיוע ואכיפה לבניינים משותפים היום, זה פרויקט שנולד תוך כדי המלחמה הזאת.

רחמים מלול: אולי שאול יגיד כמה מילים על זה. כן, בבקשה, שאול.

שאול צגהון: קודם כל אני אתחיל, תודה על הזכות לעשות את הסקירה. אני אשתדל לקצר, וגם על הדרך, כי פנו אליי הרבה אנשים כדי להבין את המודל, אז אני אעשה את זה בצורה רחבה.

קודם כל, בתחילת המלחמה, כמו שכולם זוכרים, הייתה פנייה מאוד גדולה מהשכונות הוותיקות, קריית משה, אושיות, פנו המון תושבים לך ראש העיר, גם אליי ולעוד שותפים רבים. ובגלל הנושא הזה, גם הבנה פשוטה, שכאשר אנחנו שותפים לפינוי, אנחנו בעצם עוזרים לחוסן האישי והשכונתי שהרשות מגיעה פיזית. זה עושה עבודה רבה.

אז המודל הפשוט זה שאנחנו מגיעים לכל שכונה ומייצרים בעצם מיפוי. ברמת המיפוי, הנוכחות שלנו, שלי ושל גורמי המקצוע, שאנחנו מסתובבים עם הדבר הצהוב הזה, יש תחושה שאנשים ממש שמחים שאנחנו באים אליהם, בודקים ושהכל בסדר. אני אתן דוגמא בתוך המודל הזה, זה מודל שבנינו אותו תוך כדי. קודם כל, בעצם ההחלטה של ראש העיר להיכנס לנושא שבכלל אגב, באמת בשביל להבין את זה, אנחנו מדברים על בניינים משותפים, לא של הרשות. זה בעצם להיכנס לבניין פרטי ולקבל את ההסכמה של הדיירים לעזור להם בפינוי. זו המשמעות.

אז בהקשר הזה, זה קודם כל למצוא מקום שהמתנדבים יכולים להתכנס בו, בדרך כלל זה המתנ"ס. אחר כך למצוא גורם שותף מרכזי בתוך השכונה שמכיר את האנשים ואיתו לעבוד. למצוא מישהו שמרכז את המתנדבים. אז כאן בהזדמנות

הזאת זה הרבה חבר'ה מצוינים. ולהחליט על המיפוי ועל הפינוי. יש הפינוי עצמו ואז יש גם ניקוי, יש כמה שלבים בהקשר הזה.

אני אגיד שבקרית משה יש לנו 110 מקלטים ספציפית. מתוכם, בעצם עשינו מיפוי מלא שלם על כל הבניינים. אנחנו יודעים מה קורה בכל בניין, ויש ניקוי רב בתוך הפינוי. בקריית משה יותר קל לעשות את העבודה, כי יש שם את הצוות של המנהלת, ויש שם את הצוות של המתנ"ס, והצטרפו שם גם גורמי המקצוע שהם רכזי המתנ"ס ואב הבית, ורכזי הנוער שהם מכירים את השכונה. זה הרבה יותר קל.

יצרנו בעצם מודל, שאם אנחנו מגיעים לתוך שכונה, אנחנו בעצם פותחים מעין חמ"ל שכונתי בתוך מתנ"ס, ושם בעצם מרכזים את כל המתנדבים. יצרנו גם תוך כדי עבודה מתנדב שמרכז את המתנדבים של אנשי המקצוע, מיקי היקר שלנו. ועשינו את המיפוי. נעשתה שם עבודה אדירה. עדיין יש לנו המשך עבודה בתחום החשמל והביוב. אנחנו ממשיכים את העבודה. גויס גם חשמלאי ויש ציוד מאוד גדול של ציוד חשמל שנמצא במחסן בתוך המנהלת.

באושיות, זו שכונה קצת מורכבת כפי שאתם מכירים, יש שם המון בעיות של ביוב. אבל יש 88 מקלטים. אני מדבר על המקלטים המשותפים של 4 קומות של שנות ה-80. מתוכם זה אותו תהליך, לקחת פעיל, לקחת מישהו מתוך השכונה, להיעזר במתנ"ס, בצוות המתנ"ס, להיעזר בגורמי המקצוע, לבנות את המודל, לייצר הטמעה, לסיים את כל הפינוי והמיפוי, ועדיין יש לנו המשך עבודה בחשמל.

בשכונת מילצ'ן, שכונה יחסית מאוד קטנה, יש 28 מקלטים. שם עשינו גם את הפינוי, ועשינו בעצם בקרה מאוד מדויקת. אין שם מתנ"ס, אין שם שום דבר, יש שם מרכז אחר. יש שם פעילים מאוד חזקים, הם אלה שמחזיקים ומתחזקים את זה. יותר קל לנו לייצר שם הפעלה של תכנית של מקלטים מוארים, שם זה כבר נכנס. ברגע שעשינו פינוי ויש לנו משהו לעשות עם המקלט, אז אנחנו מכניסים את הפעילות הזאת.

באבן גבירול, שכונה יחסית קצת מורכבת כי זה על הגבעה, יש שם 44 מקלטים משותפים. העבודה הרבה שנעשתה, זה גם עם המתנ"ס, ובמיוחד עם הפעילות של השכונה, פעילויות נהדרות. עדיין יש מי שמרכז את כל המתנדבים. אנחנו עושים את התהליך, והם אחר כך ממשיכים לעשות את המעקב. רוב העבודה באבן גבירול היא סביב עניינים לוגיסטיים, קצת שונה מהשכונות האחרות.

בנווה מרמורק, שכונה יחסית קטנה, יש שם 21 מקלטים. הרוב נקי, הרוב מסודר, אבל גם שם יש בעיות של ביוב, שכונה נמוכה, שם העניינים, סוגיות של ביוב. הגענו גם לשכונות נוספות. זאת אומרת, היה לנו בבר כוכבא ובשכונות הנוספות גם שם עשינו עבודה.

כרגע, אחרי שסיימנו 7 שכונות, בין אם הן קטנות, בין אם הן גדולות, כרגע נכנסת חברה מאוד גדולה, עמותה מאוד חשובה, בעזרת ראש העיר והמנכ"ל, עמותה שנקראת "עיר מקלט". והם נכנסו לחלק השני של דניה ולכל רח' עזרא. הם בעצם עושים מיפוי שלם על הכל, והם עוברים שלב-שלב.

חשוב לי להתייחס לדבר מאוד חשוב. התהליך הזה בגלל שהייתה פנייה מאוד גדולה להרבה חברי מועצה, ובמיוחד לראש העיר וגם אליי. אז אני מודה לך ראש העיר שנתת לי את האמון להוביל את המהלך הזה. אני גם רוצה להגיד תודה ליניב. הרבה שיחות, הרבה התייעצות וגם ליווי של הפורום של ועדי השכונות, אפשר לנו בעצם לאסוף נתונים בזכות יניב.

רחמים מלול: תודה רבה.

שאל צגהון: זו ההזדמנות שלי להגיד להם תודה. אז לרמי מאגף השכונות, לכל החבר'ה מהביטחון, אליצור, לפיקוח, לחבר'ה שלך בפיקוח ולכל המתנדבים הנהדרים, תודה.

רחמים מלול: טוב, תודה שאול, ישר כוח. חינוך, בבקשה.

אפרת צוקרמן: המשימות המרכזיות של מכלול החינוך בחירום הוא הפעלת מערכת החינוך והתאמה למצב החירום.

רחמים מלול: חברים, החברים הכינו הרבה חומר פה והם עוסקים בזה יום ולילה.

אפרת צוקרמן: המשימות המרכזיות של מכלול חינוך בחירום זה הפעלת מערכת החינוך בהתאמה למצב החירום, כמו שאנחנו מפעילים היום. סיוע לפס"ח בהפעלת מתקני קליטה ולא פתחנו מתקני קליטה עד עכשיו וטוב שכך. הפעלת בני נוער למשימות בחירום, והיערכות והפעלת מסגרות חינוכיות לילדים של עובדים חיוניים.

הנתונים של מינהל החינוך מדברים על 317, גני ילדים, מתוכם 36 גנים ללא מיגון בכלל. ולכל 36 הגנים הללו נמצא פתרון. כולם נמצאים במקום עם מיגון. 87 בתי ספר, מתוכם 37 בתי ספר עם מיגון מלא. זאת אומרת, שהם יכולים בהתאם להנחיות פיקוד העורף לקלוט את כל התלמידים. בתי ספר עם מיגון חלקי, 40 מבתי הספר שלנו עם מיגון חלקי ולכן לומדים בקפסולות. ובתי ספר ללא מיגון כלל, 10 בתי ספר כאלה, וכל 10 בתי הספר האלה, נמצאו להם מקומות חלופיים.

מבחינת הנוער והקהילה אני אדלג. אני רק אגיד שנעשו פעילויות רבות ומיזמים של נוער. במכלול החינוך התקבלו מעל 400 פניות, פתחנו את הקו החם של השפ"ח ממש ביום הראשון ב-7.10. התקבלו מעל 400 פניות. פתחנו מקלטים מוארים ביחד עם יוני רוטנברג. ברוב בתי הספר בעיר נעשתה שם פעילות הפוגה כשמערכת החינוך הייתה סגורה. יצרנו קשה עם קהילה של מפונים משדרות, שנפגשו בבית ספר תחמוני, אחר כך עברו לבית שלמה שממש יש שם פעילות של למידה והפוגה. אנחנו נרחיב על זה בעוד איזשהו שקף.

פתחנו שמרטפייה כבר ביום הראשון למלחמה לילדי קפלן. יש לנו שם שמרטפייה מאז היום הראשון, 100 ילדים בכל יום מגיעים לשם, ופתחנו שמרטפייה לעובדי העירייה החיוניים. אירחנו יחידות צבא גם בעמיחי וגם במדעים, התקיימה התרמת דם.

יש לנו 150 תלמידים מפונים שמשובצים במוסדות החינוך שלנו בעיר, נרשמו ממש בשבוע האחרון. גם מבחינת ההיסעים היה אתגר גדול מאוד לפתוח את מערך ההסעות בשל הנחיות משרד החינוך, שדרשו מלווים בכל הסעה, והיום אנחנו נמצאים ללא פערים בכלל, יש לנו מלווים.

רק עוד שקף אחד אחרון על מרכז הקליטה בבית שלמה. יש לנו 80 ילדים, 50 ילדים מגיעים בכל יום לפעילות הפגה ופעילות לימודית חינוכית. היו לנו יותר ילדים, הם פשוט נרשמים לתוך מוסדות החינוך שלנו, ופחות ופחות ילדים נמצאים במרכז ההפגה.

אלדד גדסי: מה עם מעונות הילדים הפרטיים?

רחמים מלול: עובדים, עובדים.

אלדד גדסי: יש 150 ילדים.

אמיתי כהן: ... זה פרטיים.

אלדד גדסי: נכון, אני מדבר על הפרטיים, אבל זה ילדים שלנו. אני שואל אם אפשר לעזור להם.

אמיתי כהן: עוזרים להם איפה שאפשר. כמו שנמצא פתרון בצורבא מרבנן שם לקבוצה... אבל הם מבחינתם רוצים את כל הפתרון. אי אפשר להמציא מבנים ביומיים.

אלדד גדסי: אבל מדברים על חודשיים.

אמיתי כהן: אז מה אתה רוצה לעשות?

רחמים מלול: מאיפה אני אמציא להם? הם מעונות פרטיים. מאיפה? מעון פרטי צריך לדאוג למיגון של עצמי, נקודה. אני לא יכול להמציא לו מיגון שיש לי, במקום להמציא אותו לבית ספר. מה היית מעדיף? אני מוכן לתת לו את מה שהמצאתי לבני הישיבות, מוכן. מה העדיפות? מה סדר העדיפות? זאת

השאלה. הלוואי והיו לנו עוד. מצאנו פתרון לכל מערכת החינוך, זה הישג גדול מאוד בפני עצמו.

אלדד גדסי: מרתפים עדיין אישור? למרתפים אין אישור?

אמיתי כהן: בבית שפירא...

רחמים מלול: לא, לא, בית שפירא אין אישור.

אלדד גדסי: פיקוד העורף לא יכול לאשר מרתפים בשביל זה?

רחמים מלול: לא, הוא לא אישר.

שלמה מונטג: אני רוצה לשאול על הימים בהם, על פי פיקוד העורף,

היה ניתן לקיים לימודים, והעירייה החליטה שלא לקיים. מאיפה מגיעה ההחלטה, אם אפשר להבין?

רחמים מלול: לא הבנתי את השאלה.

שלמה מונטג: היו ימים שעל פי הנחיות פיקוד העורף-

רחמים מלול: היה יום אחד.

שלמה מונטג: יום אחד?

רחמים מלול: היה יום אחד, כן. אתה רוצה לדעת למה?

שלמה מונטג: לא...

רחמים מלול: אני אגיד לך למה. כי באותו לילה לפני כן, נפל טיל

בעיר, והרסיסים שהגיעו מהמיירט היו בגודל של טיל שנפלו בכמה אזורים בעיר, אז מטעמי זהירות אמרתי אותו יום לא ילמדו. ולאחר מכן חזרנו לשגרה. אל תקנא בנו בנושא קבלת ההחלטות בימים האלה. אל תקנאו, באמת. וחוש מזה, המוסד שמקורב אליך, למדו בניגוד להוראות.

שלמה מונטג: אני רוצה להסביר. אני לא מערער על שיקול הדעת.

אני רוצה להדגיש. אני לא מערער על שיקול הדעת. אני רק רוצה לומר שאנחנו

כנציגי ציבור מקבלים פניות, ואנחנו נשמח להבין את מקור ההחלטות. אם תוכלו לתווך לנו, שאנחנו נוכל לתווך את זה הלאה לציבור.

רחמים מלול: בכל ישיבת הערכה, הדוברת מוציאה סיכום של ישיב ההערכה.

שלמה מונטג: טוב, אני לא קיבלתי תשובות אז בשעת מעשה.

רחמים מלול: תסתכל בווטסאפ של חברי מועצת העיר ותמצא שם. נכון? את מוציאה אחרי כל ישיבת הערכה.

אפרת צוקרמן: שלמה, אפשר לשאול... תקבל תשובות על הכל.

רחמים מלול: זה ישיבות מקצועיות של ועדת מל"ח.

עו"ד קארין ברגינסקי: אפשר לשאול שאלה בבקשה? אני רוצה לשאול שאלה את אופיר. לגבי המקלטים שבהם התקבלה החלטה מאוד-מאוד יפה של עירייה שמפנה ועוזרת בפנינו, כל הכבוד על ההחלטה הזאת. אבל בנוסף לפינוי, יש עוד סוגיות רבות שמאוד-מאוד מטרידות את התושבים ובצדק. למשל, יש ידיות שלא נסגרות, יש חלונות מנופצים.

רחמים מלול: במקלטים פרטיים?

עו"ד קארין ברגינסקי: אתה צודק מאיר שזה ועד הבית, אבל יש מיעוטי יכולת, יש בניינים, אני מדברת כרגע על האוכלוסייה של מיעוטי יכולת, של מבוגרים, הוסטלים, לא הוסטלים ששייכים למשרד השיכון, אלא מבוגרים שגרים בכל מיני יחידות מחולקות, ויש להם איזשהו ממ"ד מאוד-מאוד מסכן למטה.

רחמים מלול: הבנו, הבנו את העניין.

עו"ד קארין ברגינסקי: והוא לא באמת שמיש בזמן אמת. ונשאלת שאלה, איך לסייע? כי מצד אחד העירייה לא יכולה לסייע פה. מצד שני, כשהם פונים לפיקוד העורף, אז גם אין מענה.

רחמים מלול: כלומר, את מציעה שעיריית רחובות תשפץ את כל

המקלטים המשותפים בעיר, נכון? זה מה שאת מציעה?

עו"ד קארין ברגינסקי: אז הנה, יש לי פה דוגמא, חבל שאליצור הלך.

רחמים מלול: מה את מציעה, שנעבור על כל המקלטים בבניינים

המשותפים ונשפץ אותם?

עו"ד קארין ברגינסקי: לא, לא.

רחמים מלול: את יודעת כמה יש כאלה?

עו"ד קארין ברגינסקי: שנייה. שאלת שאלה. שאלת אותי מה אני מציעה, אז

יש לי הצעה.

רחמים מלול: נו, מה ההצעה?

עו"ד קארין ברגינסקי: ההצעה שלי שבאמת בבניינים שיש בהם מיעוטי יכולת

ברמה שהם חיים בקו עוני אמיתי.

רחמים מלול: אז היום יש פרויקט של עיר מקלט, זו קבוצה של

מתנדבים שאספו תרומות, והתפקיד שלהם, המטרה שלהם היא לסייע לאותם

בניינים משותפים שאין ביכולתם לשפץ.

מאיר דהן: קודם כל, עיריית רחובות באופן סיסטמאטי עזרה לכל

בעלי המקלטים המשותפים חסרי היכולת. יש ברחובות 5,000 מקלטים משותפים.

העירייה מיפתה את כל המקלטים המשותפים, ויש לה תמונת מצב מאוד-מאוד

מדויקת. ובמקביל החלה בפרויקט של הסדרה של כל המקלטים האלה,

כשהדיפות ניתנה לשכונות חלשות מה שאנחנו קוראים, קריית משה, מילצ'ן,

אושיות. שם נעשתה. אם היית מקשיבה לשאול, נעשתה שם עבודה, והעירייה

מימנה בכספה.

עו"ד קארין ברגינסקי: אז פה הטעות. דווקא הקשבתי לשאול. למה אתה מטיל ספק שאני הקשבתי? אני דווקא הקשבתי לשאול יפה מאוד. אבל ברחוב אחד העם, אתה ממפה שכונות שלפי דעתכם יש עוני. אבל יש עוד מקומות כמו-

מאיר דהן: אז אנחנו מגיעים לכולם.

עו"ד קארין ברגינסקי: כמו אחד העם, תבקר באחד העם 13.

רחמים מלול: אני אבקר. אוקיי, תודה. אנחנו מסבירים לך מה אנחנו עושים?

עו"ד קארין ברגינסקי: אבל למה ככה? אבל למה ככה? למה אנחנו מתווכחים. אני שאלתי את מי שאחראי פה על פיקוד העורף.

רחמים מלול: איתך אני יכול להתווכח בכלל?

עו"ד קארין ברגינסקי: לא, אבל לא צריך להתווכח. ראש העיר, אתה עושה עבודה נהדרת.

רחמים מלול: אבל עניתי לך, ואת לא מקבלת את התשובה. אני עונה לך ואת ממשיכה לשאול. 'לא, צריך לעזור גם לפרטי'. מסבירים לה שעזרנו ולא מספק אותה.

(מדברים ביחד)

שאל צגהון: תשמעו, זה נורא פשוט. ברגע שפונים אליי כמו שאביב פנה אליי ועוד אחרים, פנו אליי לא מעט אנשים. תפנו אליי, אנחנו מנסים לגייס מתנדבים יחד עם הבניין, מגיעים פיזית, רואים, ואז מחליטים ביחד עם הדיירים. פשוט תפנו, הכל טוב. אנחנו רק מנסים לעזור. לפנות, נגיע.

עו"ד קארין ברגינסקי: אחד העם 13, הם מחכים כבר חודש שיבואו.

שאל צגהון: לא פנו אליי, מה אני אעשה?

שאל צגהון: תשמעי קארין.

אופיר כהן: קארין, יש שאלה אליי?

עו"ד קארין ברגינסקי: זאת הייתה השאלה. כי אני חשבתי שזה מופנה אליך בגלל שזה עניין בטיחותי, בגלל שזה דלתות שלא נסגרות, חלונות מנופצים. אני חשבתי שאמורים לפנות לפיקוד העורף בנושא. אני טועה?

אופיר כהן: כן, אני אעשה שנייה את החלוקה כדי שנבין.

עו"ד קארין ברגינסקי: אוקיי.

אופיר כהן: פיקוד העורף הרי זה גוף מנחה, גוף מקצועי שהוא מנחה ומבקר. הוא אכן מתעסק עם כל המקלטים הציבוריים בכל הרשויות המקומיות, אבל הוא לא מתעסק פיזית עם המקלטים ששייכים לבניינים משותפים או מקלטים פרטיים.

רחמים מלול: מה רצית, אביב?

אביב איטח: אני דווקא יש לי גם איזו שאלה, אני אשאל אותה בסוף, אבל אני רוצה באמת לומר מילה טובה. אני רוצה לומר מילה טובה, קודם כל, יצא לי לדבר כמעט עם כל מנהל או מנהלת אגף רלוונטיים בעירייה לאופי הפנייה או לאיזושהי הצעה.

בימים הראשונים הייתי גם במרכז הפעלה, ראיתי שיש על מי לסמוך מבחינת עובדי אגף החירום, ופשוט נהדרים. מיום שבת בבוקר ששוחחתי בפעם הראשונה גם עם אופיר, גם האחרים, תמיד זמינים, תמיד יעילים, פועלים באמת סביב השעון, ואני רוצה באמת לומר מילה טובה לכולם.

בהמשך, גם בנושאים אחרים, קיבלתי מענה מפורט על הרבה מאוד דברים שכן, שאלות שהיו צריכות להישאל. מאחר ובימים הראשונים ראיתי מרכז הפעלה שיש על מי לסמוך, אז הלכתי מה שנקרא לעורף של העורף, להיות הרבה בפעילויות קהילתיות יחד עם התושבים. נכון, הבעתי גם בפניך את כך שחשבתי שיהיה נכון כן לידע את חברי וחברות המועצה בהערכות המצב. בחרתם אחרת, זה בסדר. קיבלנו את המידע, קיבלנו את ההודעות. מגיעה מילה טובה לכולם.

רחמים מלול: תבין, ועדת מל"ח היא ועדה מקצועית של מנהלי מכלולים. תאר לך שהייתי מקיים כל ועדת מל"ח עם כל חברי המועצה.

אביב איטח: רחמים, גם כשאני אומר מילים טובות אנחנו צריכים לא להסכים?

רחמים מלול: לא, שתבין.

אביב איטח: רציתי לומר באמת מילה טובה, לברך את כולם, עובדות העירייה מהתפקידים גם שבשטח וגם עד מנהלי האגפים. היה מענה, גם התושבים. אני חושב שיש עדיין פאניקה בקרב הורים, בעיקר בקרב אמהות שפונות, וזה

מתחבר לשאלה הבאה שלי. האם בסמכותנו לחייב את הקבלנים באתרי הבנייה, שהמאבטחים או הסדרנים יהיו חמושים. האם זה בסמכותנו לקבוע זאת?

רחמים מלול: זה לשיקול דעתנו, ואין להשיג מאבטחים חמושים.

אביב איטח: אבל למה לא?

אמיתי כהן: היה מקרה בודד שחייבנו את הקבלן עצמו לבוא עם נשק והוא בא עם נשק.

אביב איטח: אגב, בהמשך לנושא גם של המקלטים, אני גם באמת מצטרף לעניין של שאול צגהון שאני פניתי אליו גם מספר פעמים גם בנושא המקלטים וזה היה נהדר. לגבי הנושא של ההודעות החוזרות. אתה יודע, דיברנו מקודם על המוקד על התלונות שחוזרות על עצמן. גם אנחנו כאן בשולחן הזה כל אחת ואחת הוא סוג של מוקד. התושבים גם פונים אלינו אישית והפניות שחוזרות על עצמן עד עכשיו, הן דווקא באמת עדיין בנושא של הביטחון האישי.

מצד אחד, ברור, זה לגיטימי, אנחנו נמצאים במלחמה. ומצד שני, גם באמת אנחנו צריכים גם להרגיע. אבל אי אפשר להתווכח עם תחושות של כל כך הרבה אמהות, כל כך הרבה תושבים, שברגע שיש ליד המוסד החינוכי שלהם אתר

בנייה. ובאמת, בימים כל כך רגישים. אז אני מסביר שהקבלנים קיבלו הנחיה, וזו גם הייתה איזושהי החלטה של בית משפט בערים אחרות, ואין לנו אפשרות לסגור את אתרי הבנייה, מאחר ובאמת הייתה איזושהי פסיקה.

אבל לאחר מכן, זה שאתה שם מישהו בכניסה, הוא יכול להיות גם סדרן, הוא יכול להיות גמלאי או פנסיונר. אני חושב שאם כבר, כדי להגדיל את תחושת הביטחון האישי, אני חושב שכן יש קודם כל לחייב. ואחרי זה, אם אומרים שלא מוצאים, אחרי זה נמצא איזשהו פתרון אחר. אבל לא יכול להיות שלא יהיה שם איזה אדם חמוש, במיוחד בימים רגישים. וזה גם מצטרף לאי הבנה הגדולה שאתמול קיבלתי באונליין מה שנקרא, בזמן אמת ברח' הרצל, עם עובדי אגף הגנים שכבר שוחחתי גם אפרת בשבוע שעבר, והסבירה לי את המורכבות שבאמת עובדי הקבלן האלה, גם הם אזרחים ישראלים, ואנחנו מבינים את הבעייתיות.

יחד עם זה, שיש ימים מאוד רגישים. אבל שוב, לחדד הנחיות, לא צריך להגיע למצב של כמעט דריסה אתמול או אלימות, בשביל להגיד להם להפסיק לתלוש מודעות אבל. תעשו שנייה איזה רה-ארגון, במיוחד איפה שיש רגישות, במיוחד איפה שאפשר להגדיל את ההתחייבויות של הקבלנים. ובאמת ליצור ביטחון אישי יותר גבוה. זהו, זו השאלה שהייתה לי, האם זה בסמכותנו. אמרת לי שכן, וזהו.

רחמים מלול: תודה, אביב. בת חן, אוכלוסייה.

בת חן קרני: שלום לכולם, אני אעשה את זה מהר. מכלול אוכלוסייה בעצם נתן מענה בעצימות מאוד גבוהה למגוון של תחומים. אנחנו יודעים שתחום האוכלוסייה בעצם נושק לכלל ההיבטים, ואנחנו נדרשנו באמת בקשב רב כל הזמן להיות נתונים לכל הצרכים שעלו מהשטח אונליין כל הזמן, ובעצם להתכתב עם כל המערכות, גם הפנים ארגוניות והחוץ ארגוניות, כדי לקבל את תמונת המצב ולתת את המענים באופן מיטבי לאורך כל התקופה.

מבחינת הנתונים, כמו שאנחנו רואים, אנחנו טיפלנו בכמה תחומים עיקריים. הנושא של חללים, אנחנו רואים שהיו לנו 28 חללים, מתוכם 22 תושבי העיר. עד היום אנחנו מתעסקים עם 2 נעדרים. יש לנו 140 פצועים מתחילת הלחימה, כשבעצם בתחילה קיבלנו את הנתונים ככה במשורה טיפין טיפין באמצעות מערכת אדם. בהמשך נכנסה מערכת ה-BI שנתנה לנו תמונה מקיפה וכוללת על כל מצב הפצועים.

רוב הפצועים שהגיעו היו במצב קל. פתחנו מרכז תמיכה נפשית שנתן מענה ל-80 פניות של תושבים. זאת אומרת, אנשים מבוגרים, ומעל ל-300 פניות של הורים לילדים באמצעות השפ"ח. צוות בשורה שלנו שהגיע ל-10 משפחות ומסר את ההודעה, תיכף אנחנו קצת יותר ניגע בסוגיה הזו. ובעצם האתגר הגדול שאנחנו מתמודדים איתו היום, זה המשפחות המפונות שהגיעו מהדרום, חלקן התפנו באופן עצמאי, חלקן פונו.

הצוותים שלנו שפעלו, הצוותים הרב מקצועיים שלנו, שהם צוותים ורסטיליים שבעצם נותנים מענים בהתאם לצרכים שמשתנים כל הזמן. גם בתחום של ליווי משפחות של חללים, ליווי משפחות של נעדרים, תמיכה וליווי של המוקדים של המפונים. יש לנו היום 4 מוקדים של מפונים/מתפנים בתוך העיר. ובעצם כמובן עסקנו כל הזמן לאורך החודש הזה בפתיחה הולכת ומתרחבת של מסגרות הרווחה.

צוות בשורה מרה שלנו שהיה בעצם בקשר עם גורמי אכ"א והצבא וכל שאר הגורמים כדי לסנכרן את כל המידע ולהגיע למשפחות ולמסור את הבשורה. אני מדברת על סנכרון שהתבצע 24/7. קיבלנו גם הודעות במהלך הלילה ונאלצנו להגיע למשפחות ולהודיע להן.

צוות בית החולים שלנו, לפחות בשבוע הראשון, היה מרבית שעות היממה בבית החולים בקפלן, ליווה את הפצועים ואת המשפחות שלהן עד לשחרור להן. וצוות

תמיכה נפשית שלנו שהקמנו אותו לצורך התמיכה במשפחות ובתושבים שפנו וביקשו סיוע נפשי.

צוותי החירום שלנו, יש לנו 6 צוותים ייעודיים. צוות תל"ם – תשומת לב מיוחדת, זה אוכלוסיות מיוחדות שלנו, גם קשישים וגם נכים, אנשים עם מוגבלות. אנחנו נתנו את המענה בכלל התחומים לאוכלוסיות הללו.

צוות הקהילה שלנו שריכז את כל התחום של המתנדבים והצרכים שהגיעו מהתושבים, מהמפונים, מכלל הגורמים, ובעצם טיב את כל הסיוע שקיבלנו למקומות הנכונים.

צוות מי יציל את המציל, צוות מאוד חשוב שנתן מענה לצוותים שלנו ובכלל לצוותי העירייה שהתמודדו עם אותם מקרים קשים. קצת תמונות מהשטח. ותודה על ההקשבה.

רחמים מלול: כל הכבוד, בת חן.

עו"ד קארין ברגינסקי: וישר כוח על העבודה, בת חן וכל צוות אגף רווחה.

אביב איטח: תגיד, ראש העיר, מה התשובה לשאלה ששאלתי?

רחמים מלול: אמרתי, זה שיקול דעת. אנחנו נדבר עם הקבלנים שישיגו מאבטחים חמושים. אם הם אומרים לי שהם לא משיגים, ואגב, אני אישית התקשרתי לחברות האבטחה שאנחנו עובדים איתן בבתי הספר, ואמרו לי שלא ניתן להשיג. אמרו לי אפילו אחד לא יכולים.

אביב איטח: אוקיי, אבל אתה בעד שהם יהיו חמושים?

רחמים מלול: אני בעד, אם הם יכולים להשיג.

אביב איטח: אם אני אשיג מאבטחים חמושים? יש 14 אתרים,

נכון?

רחמים מלול: קיבלת משימה.

אביב איטח: ואז נוכל לחייב אותם?

רחמים מלול: זה תלוי בקבלן אם הוא רוצה את אותו אדם או לא.
זה לא אני מציב, הוא צריך להציב.

אביב איטח: שנייה, אני רוצה להבין שנייה משהו.

אדר' דלית הראל: אביב, אין 14 אתרים, יש 130 אתרים, מתוכם 60 אתרי בנייה...

ליאור שוקרי: אביב, אתה רוצה לקבל סקירה על אתרי הבנייה?

אביב איטח: לא, אני רוצה לדעת-

ליאור שוקרי: מה אתה רוצה לדעת?

אביב איטח: אם היינו נמצאים אז היינו יודעים. אז אנחנו לא יודעים.

אלדד גדסי: אביב, אולי תדאג ל-140 מתנדבים.

ליאור שוקרי: מה אתה רוצה לדעת על אתרי בנייה?

אביב איטח: האם בסמכותנו לחייב אותם לשים מאבטחים?

ליאור שוקרי: על פי פסק דין עיריית רחובות, לפני שמתן יצחק עליי עוד קצת, אני אתן לך את התשובה. אינשאללה שתצחק עליי כל הזמן, אתה רק מחייך.

מאיר דהן: ליאור, אנחנו רוצים להמשיך.

רחמים מלול: לא, הוא עונה לו על השאלה.

ליאור שוקרי: אני גם יודע, אני רוצה להמשיך. אבל אני קצת רוצה גם לעקוץ, אתם לא נותנים לי.

מאיר דהן: תעקוץ אחר כך.

ליאור שוקרי: אתרי בנייה, אנחנו פועלים היום על פי פסק הדין שהתקבל לגבי עיריית רמת גן, גבעתיים ובת ים.

אביב איטח: נכון.

רחמים מלול: גם לפני פסק הדין.

אביב איטח: אמת, אמרתי את זה. לא, לפני פסק הדין סגרת בכלל

את כל אתרי הבנייה, ואז פסק הדין לא נתן בבת ים ובערים אחרות ואז פתחת.

ליאור שוקרי: אבל אני רוצה רגע לגלות לכולם משהו. פסק הדין

הזה, כאילו נולד מהחלטה של עיריית רחובות.

אביב איטח: מעולה.

ליאור שוקרי: כי אנחנו 10 ימים, שבועיים לפני פסק הדין הזה, כל

מה שרשמנו, מה שרשמה היועצת המשפטית וניסחה יחד עם מהנדסת העיר וכל

הקבלנים חתמו, זה כאילו השופט העתיק את זה, רק הוא הוסיף עוד אמירה

קטנה - לרשות המקומית תהיה סמכות לדרוש מאבטח עם נשק.

אביב איטח: נכון.

ליאור שוקרי: אז בוא אני אגיד לך משהו. אני רוצה שתבוא איתי

מחר ותשיג לי מאבטח אחד עם נשק. לא קיים.

אביב איטח: אם אין, אז אין. אבל...

אלדד גדסי: הוא ידאג למאבטחים בהתנדבות.

ליאור שוקרי: אז אני רוצה להגיד לך משהו. שהשיטור העירוני

מתחיל את הבוקר שלו ב-07:30 בבוקר בסיורים בכל אתרי הבנייה. בודק אם יש

שומר, בודק את כל העובדים, בודק שהכל בסדר וממשיך את היום עבודה שלו.

וברוך השם, לא הייתה לנו בעיה אחת רצינית מאתרי בנייה, חוץ מאתר אחד

שהיה צמוד לגן ילדים ששם ביקשנו מאבטח עם נשק.

אביב איטח: אוקיי.

ליאור שוקרי: ואם אתה רוצה ויש לך נשק, אתה יכול לבוא. זה 210

ש"ח לשעה, אתה לא עובד עכשיו. בוא.

אביב איטח: אני עובד קודם כל קשה מאוד, במקביל להכל עובד קשה מאוד.

רחמים מלול: אביב, אגב, הוא עוד לא השיג מאבטח עם נשק, לכן הוא לא עובד, רק שתדע. אביטל, בבקשה. חבר'ה, בואו נזדרז.

אביטל רגב קיסר: בואו נעבור מהר. זה המבנה שלנו. אני לא אכביר במילים. אבל אתם יכולים לראות שהשכבה האחרונה, גם היא תרגולת שאנחנו עושים לכל תרחיש ייחוס, חמור ככל שיהיה. אפשר להעביר לעמוד הבא.

אני מוציאה המון סוגים של הודעות. ההודעות שאני קוראת להן הודעות הארד-קור, אלה הודעות שהן גם הנחיות התגוננות שמצילות חיים, אבל גם אם יש איזשהו אירוע, אנחנו גם כן מיד בשטח, כי צריך להרחיק את הציבור או לתת להם את הפרטים של מס רכוש, או בעצם לשדר את החזרה לשגרה.

יש עוד כל מיני סוגי הודעות כמו כל הגיוסים, המידע לאנשים כמו קווי התמיכה שזה קריטי בשבילם, הנושא של הערכות המצב שראש העיר הזכיר, ואפילו דיווחים, כדי לספר לאנשים שירגישו בטוחים שיש לנו כיתת כוננות, לספר להם שיש לנו משמר שכונה. כמו למשל ההודעה אתמול על כך שיש לנו משמר שפרוש בכל העיר.

עוד הודעות זה אירועים שקורים. ועשינו השבוע מופע שיש בו 6,000 צפיות כבר, גם את הלייב עם ראש העיר, קיבלנו משהו כמו 6,000 צפיות. יש לנו גם הודעות על פרויקטים, שחבל מאוד שקארין לא קראה את ההודעה שהוצאתי על מה ששאל עשה, כי הוצאנו את זה. יש לנו הנחיות של שבת שמזה אני רוצה לציין את קו התראות החירום של רחובות, שאותו אנחנו פשוט יצרנו. ואני יכולה לספר לכם בגאווה שהעתיקו אותו אחד לאחד ממה שיש ברחובות. העתיקו אותו באור יהודה ובראש העין לפחות. הקו הזה מתאים לא רק למגזר החרדי, אלא גם לאוכלוסיות מיוחדות, למוגבלי שמיעה, למוגבלי ראייה. ועד אתמול, גם לאלה שלא שמעו את הצופר בשכונת המדע.

אנחנו מתייחסים לאוכלוסיות מיוחדות. זה לא רק האוכלוסיות המיוחדות, אלא גם מגזר חרדי ודתי, וגם הגמלאים שאנחנו יצרנו להם איזשהו מפגש ומדברים איתם ונותנים להם את מה שרלוונטי להם, וכמובן גם להורים.

רחמים מלול: החירשים?

אביטל רגב קיסר: גם, כן, בקו הזה. יש פה נדבך נוסף שזה הפרויקט של מכלול אוכלוסייה יחד עם המנכ"ל. אנחנו מוציאים גם קמפיינים שהם צו השעה מבחינתנו, כמו למשל העלאת המורל עם הדגלים. אתם כולכם יכולים לראות את השלט ששמנו, כמובן יחד עם סגן ראש העיר יניב מרקוביץ ושלטי חוצות בעזרתו של ליאור, וקמפיין לחיזוק עסקים מקומיים שעובד נהדר. כל יום אנחנו מעלים בין עסק אחד ל-2 בכל הפלטפורמות של הרשתות החברתיות שלנו. תודה.

ליאור שוקרי: לפני שאני הולך ראש העיר, שבת שלום ומגיע לה מזל טוב, יש לה יום הולדת היום לאביטל.

אביטל רגב קיסר: תודה. היום זה יום ההולדת העברי שלי, ואני החלטתי שאני לא אתן לחמאס להוריד לי את הצבע. ואני מברכת את כולכם בבריאות ובהצלחה.

רחמים מלול: הנדסה. חבר'ה, אנשים הכינו עבודה, תתייחסו.

אדר' דלית הראל: אז מה שאנחנו עשינו למעשה, זה אספנו את כל מינהל ההנדסה והדרכנו אותם. חידדנו את הנהלים, נהלים שאנחנו עובדים עליהם כבר שנה שלמה או אפילו יותר, לגבי התפקידים של המכלול שלנו, של מכלול הנדסה. ייצרנו ממש את כל הנהלים, עברנו על כל הנהלים, חידשנו אותם, ואספנו את האנשים.

יש כמה חידושים שנולדו במהלך המלחמה הזאת, כמו הנחיות לפטור מהיתרים לממ"דים. לימדנו את כולם מה הנהלים, כתבנו את זה באתר העירוני, שיקפנו את זה. יש גם שינוי לתמ"א ארצית שמאפשרת עוד הקלה נוספת על ההקלות האלו. היום זה היה היום האחרון להתנגדות לאותה תמ"א ארצית, להתנגדות

להגיד איך זה מתאים לנו לעיר שלנו. וביצענו את ההתנגדות הזאת. כאשר היא תפתח למעשה עוד איזה פתח נוסף להקלה ותייתר הליך של פרסום הקלות, ותמהר את הליך הצבת הממ"דים.

הפטור הוא לגבי בתים פרטיים ולמבנים עד גובה של 2 קומות, לא קשור לכמות יחידות הדיור. לא צריך הקלה. ברגע שזה עובר מעבר לקווי בניין, אנחנו נראה -

רחמים מלול: בתנאי שזה בתוך קווי בניין.

אדר' דלית הראל: לא, כרגע הפטור הוא בתוך קווי בניין. התמ"א עכשיו עוברת את ההתנגדויות. עכשיו זה היום האחרון להגיש. נראה מה יהיו תוצאות התמ"א, ולפי זה נפרסם לכם ונספר לכולם, גם לתושבים. כמובן אנחנו מפרסמים את זה באתר העירוני.

רחמים מלול: מס רכוש?

אדר' דלית הראל: לעבור למס רכוש? אני בראשון. אתם רוצים שאני אלך לאחרון, אני אלך לאחרון.

רחמים מלול: לא, מס רכוש זה אחרון. מה שמעניין זה הכסף.

אדר' דלית הראל: ב-3 משפטים נוספים, חילקנו את המינהל ל-5 חוליות, כאשר בכל חוליה יש אחד שאחראי על מיון מבנים, שמכיר מבנים שנהרסים בשטח, יודע לאתר ביחד עם מהנדס. יוצאים לשטח, מאתרים, מנחים את התושבים מה עליהם לעשות אם הבניין הוא מיועד, אם הוא עומד לקרוס או לא, או אפשר להמשיך לטפל במקום. ואת כל שאר הדברים מעבירים למס רכוש.

ביקרנו באופן ישיר באתרים שנפגעו עם הטילים. היו 2 אתרים כאלה משמעותיים, פקיעין ורח' האר"י שרלוונטיים לגבינו. סגרנו את המערכת הגיאוגרפית כי גילינו שמידע יותר מידיי רב לציבור הוא גם לא נחוץ בעת הזו, וככל שיהיה להם פחות מפות, זה יותר נכון מבחינתנו. אז אישרנו גישה גם למורשים בלבד. מיפינו כלי צמ"ה שאנחנו עושים את זה מעת לעת.

קיימנו פגישה עם מהנדסי פקע"ר כדי לעשות את פערי המיגון, להציג אותם. גיבשנו נוהל פתיחה של אתרי בנייה בעיר ביחס עם היועצת המשפטית. ומי שאוכף את זה, זה למעשה הפיקוח העירוני. יש 130 אתרים וחתמו כבר על 60 אתרים. והדבר האחרון, מס רכוש, 400 פניות למוקד נעשו של מס רכוש.

רחמים מלול: 400 מהנפילות האחרונות?

אדר' דלית הראל: כן, ולמעשה מטופלים במס רכוש.

רחמים מלול: מה-10 נפילות, במערכה האחרונה.

אדר' דלית הראל: זהו, זה הנדסה.

רחמים מלול: תודה רבה.

מאיר דהן: טוב, תאגיד, בבקשה זורי. זה אחרון.

עודד עמרם: גם אייל פרנקל ייתן לנו סקירה על החברה.

זורי שעובי: לשמחתי, התאגיד לא נדרש עד להיום לפעולת חירום

כזו או אחרת. התאגיד יותר ערוך ונערך לדברים שאנחנו מאוד מקווים שלא יקרו, וזה תרחישי ייחוס של פגיעה במקורות המים. אנחנו נערכים בכל הקידוחים, כל הבארות שיש לנו, שכנראה זה יהיה מקור המים היחידי, בתקווה שזה לא יקרה. אז אנחנו ערוכים גם בדיזל גנרטור שבכל תחנה, אנחנו שומרים על הבריכה היחידה נכון להיום בעיר במפלס גבוה. כל התאגיד ערוך רק למצבי חירום.

מאיר דהן: תודה רבה, זורי.

עודד עמרם: אייל מילה, מהר סקירה.

מאיר דהן: אייל, לא צריך, היא דיברה.

עודד עמרם: אנחנו בחברה בעיצומן של הכנות למחזמר חנוכה,

והחבר'ה עובדים, ואנחנו מקווים להרים את זה בתקופת המלחמה, ואנחנו נאמץ

את כל הילדים של עוטף עזה בהיכל התרבות, יבואו ייהנו מהמחזמר. והצהרונים נכנסו לפעולה והחוגים חזרו לפעולה. זהו.

רחמים מלול: כל הכבוד על הפעלת הצהרונים.

1.	סדר יום:
א.	אישור פרוטוקול מועצה מס' 51 מיום 27.8.23.
ב.	אישור פרוטוקול מועצה מס' 52 מיום 27.8.23.

צביקה מדהלה: ראש העיר, פרוטוקולים 51 ו-52.

רחמים מלול: אם אין הערות, הפרוטוקולים מאושרים.

החלטה מס' 681-53-23: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקולים כדלקמן:	
א.	אישור פרוטוקול מועצה מס' 51 מיום 27.8.23.
ב.	אישור פרוטוקול מועצה מס' 52 מיום 27.8.23.

3.	הצעות לסדר:
א.	מיגון פרטי וציבורי – ח"מ מתן דיל מיום 24.10.23.

ההצעה:

בתקופת המלחמה כולנו פועלים כאיש אחד למען תושבי רחובות. מאז ה-7.10 היום הנורא, המחריד והמזעזע כל כך, אנו מתנהלים בצל המלחמה. כולנו עדים לפעולות אותן מבצעת העירייה ואנו מברכים עליהן. יחד עם זאת, אני סבור שעלינו לנקוט במספר פעולות נוספות. אני מבקש ממך לכנס באופן דחוף ישיבת מועצת עיר מצולמת ופתוחה לציבור, יחד ובשיתוף מת"ח משטרת רחובות ומפקד הנפה של פיקוד העורף, ובה לסקור בפני החברים והתושבים המודאגים מה נעשה עד כה, וכן את תכנית העבודה לתקופה הקרובה, ובין היתר לשקף את מצבת כוח החמושים בעיר והמשימה שלהם לחודשים הקרובים. בנוסף, אבקש להעלות לסדר היום 2 נושאים הקשורים להגברת תחושת הביטחון.

1. מיגון פרטי וציבורי:

1.1 עיריית רחובות תמפה את העיר ותשקף למועצה מה החוסרים ברמת הממ"דים והמקלטים ברחובות, הן בפן הציבורי והן בפן הפרטי.

1.2 יושם דגש על מבני חינוך בהם אין פתרון מקסימאלי למיגון (או שלא קיים כלל), בהתחשב בין היתר במספר הילדים הלומדים במוסד החינוכי וצרכים לקבל מענה.

1.3 נבקש כי בהמשך לכך, והכל במסגרת לוח זמנים של שבועיים מהיום, העירייה תגבש מפת פתרונות והיקף תקציב בצידן.

בפן הציבורי, אני סבור שהעירייה מחויבת לספק פתרונות מידיים ולהסיט תקציבים עירוניים אחרים לטובת המאמץ המלחמתי ולטובת השקט והביטחון האישי של התושבים. ובפן הפרטי אני מבגש תכנית עירונית לפתרון סוגיה זו, ומתחייב להציג אותה בלוחות הזמנים האמורים.

2. כיתות כוננות:

עיריית רחובות בראשותך החליטה על הקמת שתי כיתות כוננות עם 21 חמושים בכל כיתה, ובן פועלת להקמת משמרי שכונות (אין יעד מספרי מוגדר). אנחנו מברכים על כך אך מפצירים, זה לא מספיקים. אני מודע לקשיים הארגוניים, היבטי הביטוח, ומספר הנשקים שניתן לקבל ומודע לכך שזו לא אך ורק החלטה שלך.

יחד עם זאת, אתה יודע בדיוק כמוני, כי אם תעמוד עך כך, זה יקרה. קיים צורך אמיתי להגדיל ולהוסיף לפחות עוד 2 כיתות כוננות לפחות. מוכרחים לספק מענה הגיוני והולם יותר בהלימה לגודל העיר ומספר התושבים המתגוררים בה ולחזק את הביטחון ההיקפי במוסדות החינוך, הכניסות והיציאות לעיר וספורים בשכונות ומרכז העיר.

אפשר לפנות וללמוד מערים אחרות שקיבלו החלטות בפרק הזמן הזה על הקמת כיתות כוננות בהיקפים גדולים יותר, בשים לב לכמות התושבים באופן פרופורציונאלי. לדוגמא שכנתנו ראשון לציון 270,000 תושבים, 2 כיתות כוננות של 24 חמושים כל אחת וכוח התנדבותי עצום של משמרי שכונות – 1,500 מתנדבים ומתוכם 700 חמושים (נשק פרטי).

מכובדיי, חברי מועצת העיר וביניהם סיעת רחובותי בראשותי, מצהירים בפניך כי אינך לבד, ואנו רוצים לשאת בנטל ובאחריות ולסייע במאמץ חשוב זה. אנו מחויבים בראש ובראשונה ולפני הכל לספק לתושבים ולתושבות שלנו תחושת ביטחון אופטימאלית.

אחת ממטרות המלחמה של המרצחים האכזריים הייתה לזרוע פחד בקרב האזרחים בעורף, ובכך לצערנו הצליחו. עלינו לבער את הפחד ולעשות כל שביכולתנו לה שיב ככל שניתן את תחושת הביטחון האישי, באחריות ובנחישות.

רחמים מלול:

מיגון פרטי וציבורי, מתן דיל, בבקשה.

עו"ד מתן דיל:

כן. רחמים, אני אעשה את הדברים בתמצית, כי הדברים מולכם. הנושא של המיגון, אנחנו רואים שהרבה מאוד עיריות מסביבנו כן נותנות מענה נוסף למה שעיריית רחובות עושה בהיבט הזה, ואני מחלק את זה ל-2. יש את הנושא הציבורי ואת הנושא הפרטי כמובן. הנושא הציבורי גם מתחלק ל-2 חלקים. הנושא של החינוך, שאנחנו יודעים כולנו שיש פערים משמעותיים, שבמשך השנים גם נבנו כאן בתי ספר זמניים. גם היו כיתות שבנינו בצורה זמנית, שנתנו מענה לילדים והכל בזמן אפס והכל בסדר. אבל בסופו של דבר, זה יצר פערים שאנחנו לא יכולים להחזיר את מערכת החינוך לפעילות מלאה, בגלל שאין מספיק מיגון בבתי הספר. זה דברים שידועים כבר שנים, כולנו מכירים את זה, דיברנו על זה. אין כאן מקום לביקורת, ממקום שמסתכלים עכשיו קדימה. ואני שואל שאלה, וזאת הצעתי לסדר, חלק מהצעתי לסדר. אז אני בא ואומר שאנחנו חייבים להשקיע כספים, ואני חושב שצריך לעשות עבודת מטה לפני זה, ובגלל זה הגשתי את ההצעה לפני שבועיים. אני לא יודע אם היא נעשתה או לא נעשתה, יכול להיות שיש את הנתונים ואני לא מכיר אותם. א' – לדעת מה הפערים. ברמת החינוך, ואיך אנחנו מודדים את זה. השאלה אם זה ברמה עכשיו של תכנית עבודה והיבט כספי כמה הדבר הזה עולה מחר בבוקר, ראיתי זוהר שפרסמת משהו על 12 מיליון ש"ח.

רחמים מלול:

מה, מה?

עו"ד מתן דיל:

ראיתי פשוט שכרגע פורסם שאפשר למגן... 12 מיליון

ש"ח.

רחמים מלול:

מה שהוציא זוהר זה על דעת עצמו.

עו"ד מתן דיל:

אז אני שואל בזהירות.

רחמים מלול:

זו לא הצעה לסדר. אז תתייחס להצעה שלך.

עו"ד מתן דיל: ההצעה לסדר שלי אומרת את הדבר הבא. אני רחמים מציע וזה מה שאני מציע פה -

אמיתי כהן: (בלי מיקרופון)

עו"ד מתן דיל: שנייה, אמיתי, אמיתי.

רחמים מלול: אמיתי, אתה עונה או אני עונה?

עו"ד מתן דיל: תן לי בבקשה. אני שואל את ראש העיר. אני לא קובע את המספר, מי אני שאקבע את המספר? נכון, אין לי נתונים, לא מכיר את הפערים, גם לא יודע כמה זה עולה. בסוף העירייה עושה מיפוי, ואני חושב שזה הדבר הראשון שצריך לעשות מחר בבוקר.

רחמים, אני ראיתי שיש לכם פה הקצאה לוועדת כספים, לתב"רים. אני חושב שעם כל הכבוד, 10 מיליון ש"ח לטובת המיגון בבתי הספר, הרבה יותר חשוב מהאצטדיון כרגע. והייתי מצפה שהעירייה, הדבר הראשון בטבלת התב"רים שלה, תקבע ש-10 מיליון ש"ח, 20 מיליון ש"ח או כמה שתקבעו, ילך לטובת קודם כל מערכת החינוך.

בשלב הבא, אני מדבר כמובן גם על תגבור במקומות ציבוריים, אני עוד מעט ארחיב על זה. אבל בנושא של מערכת החינוך, חייבים להחליט שמחר בבוקר משקיעים כספים. אני, ואני מפנה את זה גם למפקד הנפה, אני קראתי פוסט הודעה לעיתונות בבת ים של ראש העיר של צביקה ברוט, שהוא עכשיו ממגן את בתי הספר באמצעות מ"מים, ככה הוא כתב. הוא אמר שיש איזשהו פרט, זה לא מיגונויות בלי תקינה שאפשרית מבחינת פיקוד העורף, אלא בגוש דן על פי פיקוד העורף, יש מרחבים מוגנים שניתן להביא שהם ניידים, שניתן להביא אותם כדי לספק מענה במערכת החינוך. וצביקה ברוט כרגע פרסם, לא כרגע, לפני כמה ימים פרסם שהוא מממן את מערכת החינוך באמצעות אותם מבנים.

אמיתי כהן: (בלי מיקרופון)

עו"ד מתן דיל: אמיתי, אמיתי, תן לי שנייה להשלים. אתה סתם מבזבז את הזמן, דקה. אני מתייחס גם לזה. תקשיב שנייה, אני אתן לך מענה לכל הדברים. אני מתייחס גם למה שאמרת. במידה והעירייה באה והזמינה, והשקיעה כספים והזמינה וזה עדיין לא הגיע, זה כבר אירוע שאנחנו לא יכולים להתמודד איתו. אבל העירייה בכלל לא הזמינה ממ"מים כאלה, או מתקנים אחרים או מיגוניות, מה שהעירייה תבחר, שעומד על פי התקן של פיקוד העורף. ואני שואל אותך, רחמים, וזאת הצעתי לסדר, אני חושב שאנחנו חייבים ומוכרחים בדבר הראשון שאנחנו מעלים היום, בנושא בטח של התב"רים, זה להקצות תקציב משמעותי כדי למגן את כל מערכת החינוך.

רחמים מלול: תשמע, אני יודע שכל הישיבה נועדה בשביל ההצעה לסדר הזאת הרי, ואני יודע גם מה המטרה שלה. אני בדקתי את הנושא ואני הכנתי שיעורי בית.

עו"ד מתן דיל: ...

רחמים מלול: תן לי לדבר.

עו"ד מתן דיל: לא, אבל אתה כבר מתחיל בזלזול, וזה קצת מפריע. אני מתייחס מאוד בכבוד.

רחמים מלול: אני הכנתי שיעורי בית. לא, כי לא הקשבתם לכל הישיבה.

עו"ד מתן דיל: אני הקשבתי להכל, כתבתי נתונים של הכל.

רחמים מלול: תאמין לי, שאף אחד לא הקשיב.

עו"ד מתן דיל: אני הקשבתי להכל, כתבתי את כל הנתונים.

רחמים מלול: אולי קראת את המצגת.

עו"ד מתן דיל: איך קראתי את המצגת? לא העברתם לי.

רחמים מלול: לא, קראת אותה לפני אולי אצל מישהו. לא משנה, זה לא עקרוני. תשמע, אני עשיתי שיעורי בית קצת יותר ממך, תאמין לי.

עו"ד מתן דיל: אתה ראש העיר...

רחמים מלול: כל המיגוניות שכביכול קראת שראש עיר כזה או אחר הקים, הן מיגוניות קטלניות. הנה, אני אקרא לך מה שכתבו היום בפורום של ראשי הערים. יאיר רביבו גם פרסם שהוא הקים, הוא מודיע לכולם – חברים, זה לא תקני על פי פיקוד העורף. ואני גם ביררתי בחברה שמקימה את המיגוניות הללו, שאגב, הן עולות בין 150,000 ש"ח ל-200,000 ש"ח, ושגם אין להשיג. יש מי שאומר משיגים תוך חודש, תוך חודשיים, לא משנה. הן לא תקניות, כי החימוש שיוצא מעזה לכיוון רחובות והסביבה שבראש הטיל, הוא חימוש שמרסק את המיגונית והמיגונית יותר מסוכנת. וכותב אחד מראשי הערים את זה.

עו"ד מתן דיל: אבל אני לא דיברתי על מיגונית. אתה מתייחס למשהו שלא העליתי. אני שאלתי את מפקד הנפה לגבי מ"מ"מים שבת ים הביאו.

רחמים מלול: הוא נמצא פה, הוא נמצא פה. הוא תיכף ידבר.

עו"ד מתן דיל: לא, רחמים, אתה מתייחס למשהו שלא העליתי.

רחמים מלול: תן לי לסיים. יאיר רביבו כותב: הרבה ספקים עובדים ואומרים שזה תקני. מיגון לא מגנה מפני הטילים הנזרקים לעורף. על פי פיקוד העורף זה אפילו קטלני במקרה של טילים ארוכי טווח. והנה אופיר פה ידבר על המיגוניות.

עו"ד מתן דיל: אני לא מדבר על המיגוניות. אני רוצה להתייחס -

רחמים מלול: רגע, רגע, אני אמשיך את שיעורי הבית שהכנת. אתה מדבר על מ"מ"דים בנויים בהזמנה.

עו"ד מתן דיל: לא, ההגדרות חשובות.

רחמים מלול: אני אומר מה תקני בעיני פיקוד העורף. בעיני פיקוד העורף מה שתקני זה ממ"ד שאתה מזמין אותו על פי מידות ועל פי כל הכללים שלהם, ויש כללים. ודיברתי עם כמה חברות. ממ"ד תקני בגודל של 50 מ"ר, הרי לא תביא לבית ספר פחות מ-50 מ"ר.

עו"ד מתן דיל: מסכים.

רחמים מלול: אתה צריך שזה יכיל לפחות 100 תלמידים. זה מיליון פלוס מע"מ, 1.170,000 ש"ח, ותחכה 3-4 חודשים. כדי למגן או כדי להשלים את הפערים הקיימים במערכת החינוך הרחובותית, שאגב תפעלנו את כולה כמעט במאה אחוז, ועל כך כל הכבוד לעוסקים במלאכה, כי מצאנו פתרונות כאלה ואחרים בכל העיר, וברוך השם מערכת החינוך וגם הצהרונים פועלים כמו שצריך. כדי למגן את הפער שהוא 12,000 תלמידים, אם תרצה אני אפרט לך בגנים כמה ובבתי הספר כמה, אתה צריך תקציב של 140,400,000 ש"ח. אם אתה רוצה, אני אעשה לך את החשבון. תחלק 12,000 תלמידים ל-200, זה 6,000 ממ"דים, תכפיל את זה ב-1,170,000 ש"ח, תגיד לי לאיזה סכום אתה מגיע.

עו"ד מתן דיל: לא, אבל למה אתה...? אמרת רק על פערים.

רחמים מלול: אז על מה אתה מדבר? אני עכשיו מתקצב 10 מיליון ש"ח, למי אני אתן את זה.

עו"ד מתן דיל: שנייה, שנייה, לא הבנתי אותך, רחמים. יש פערים ל-12,000?

רחמים מלול: כן. אתה רוצה? אני אעשה לך את החשבון. מתוך 42,000 תלמידים, הפער הוא 12,000. ולכולם מצאנו פתרונות. אז חבר'ה, לפני שאתם מציעים הצעות-

עו"ד מתן דיל: מה ההצעה שלי אומרת, רחמים? ביקשתי ממך לדעת האם יש תכנית לעירייה וכמה זה עולה. שים לב להצעה.

רחמים מלול: אז הנה, אני אמרתי לך. אני בדקתי את כל האפשרויות. ואתה לא לוקח בחשבון שהתפקיד של המיגון, בוודאי של מוסדות חינוך, הוא לא מוטל על רשות. כי הרשות גם נמצאת היום בקשיים בגלל שהמשרדים הממשלתיים לא סופרים אותך ולא עונים לך, ולא עוזרים לך, וחובות שהם חייבים לא מעבירים בזמן.

אני אלך גם אוציא 140 מיליון ש"ח על כל העיר? מאיפה? אז אני אבטל את כל קרנות הפיתוח, לא אעשה לא כבישים, לא מדרכות, לא מוסדות חינוך ולא כלום. ואם נניח אתה לוקח 10 מיליון ש"ח לדוגמא או 12 מיליון ש"ח, אתה צריך לבחור באיזה גן אתה עושה את זה, באיזה בית ספר. ואז, יקומו עליך ההורים האחרים. אז מה יצא מזה? תן לי הצעה מאיפה אני מביא 140 מיליון ש"ח. אם תרצה, אני אתן לך את הטלפון של מי שדיברתי איתו היום, והוא נתן לי את כל הפרטים שאני כעת מעביר לך, אתה יכול להאמין לי.

עודד עמרם: יכול להיות אולי מתכוונים ל... ביטחון מהתושבים.

רחמים מלול: וזו הזמנה מיוחדת לתקנים של פיקוד העורף.

עו"ד מתן דיל: רחמים, אז אני מבקש, זה משהו שאמרת שאתה מוכן להציג לי. אני מבקש לראות את הפערים, לפי בתי הספר וגני הילדים.

רחמים מלול: יש לך אותם.

עו"ד מתן דיל: לא, לא קיבלנו את זה.

רחמים מלול: לא, הכנו.

עו"ד מתן דיל: לא קיבלנו. הכנתם? אני לא קיבלתי, לא ביקשתי מאף גורם עירוני.

דובר: אנחנו לא קיבלנו, אמרתם שתציגו.

עו"ד מתן דיל: נו באמת, אני רוצה לראות את הנתונים.

רחמים מלול: מתן, נתנו, רגע. אני מוכן גם לשלוח לך את זה.

עו"ד מתן דיל: אנחנו מבקשים לראות את זה. כי יכול להיות שפתאום

אנחנו, לא יודע, תן לי גם לבדוק מחירים, אולי נוכל לעזור.

רחמים מלול: לא, מחשבה, קצת מחשבה.

עו"ד מתן דיל: רחמים, אם קראת את ההצעה לסדר שכן שלחתי לך,

בשונה ממה שאמרתם ששלחתם לי ולא קיבלתם, היית רואה שאני כותב שם

שאני חושב שזה דבר חשוב. ולכן, אני אשמח שהעירייה תגלה מה הפערים ותגיד

לנו כמה זה עולה. עכשיו פעם ראשונה אני שומע שיש לנו פערים ל-12,000 משח,

וזה עולה 140 מיליון.

רחמים מלול: איפה הדף?

עו"ד מתן דיל: את ראש הנפה שאלתי האם באמת יש פתרונות לבתי

ספר שהם ניידים שאפשר לרכוש. רחמים אומר שכן.

רחמים מלול: הראינו את זה במצגת: גנים יש 317, גנים ללא מיגון

יש 36, מצאנו פתרונות לכולם. היום כל הגנים בעיר עובדים כולל צהרונים.

עו"ד מתן דיל: אז אין פער מבחינתי שם. אבל לבתי הספר לא מצאתם

פתרונות לכולם.

רחמים מלול: לא, לא הבנת אותי. מצאנו פתרון לגנים האלה בשעת

חירום. אבל אתה רוצה ש-

עו"ד מתן דיל: לא, אני רוצה שכל מערכת החינוך כמו שכולנו רוצים,

שהילדים שלנו ילמדו 5 ימים בשבוע. נכון? לא 6, 5.

רחמים מלול: נו.

עו"ד מתן דיל: וזה לא קורה היום.

רחמים מלול: את החשבון הזה לא עשיתי. זה קורה אולי בכמה בתי

ספר.

עו"ד מתן דיל: אז אני מדבר על הדבר הזה.

- רחמים מלול:** בכמה בתי ספר לא לומדים בצורה מלאה?
- עו"ד מתן דיל:** מה הפערים וכמה זה עולה? יכול להיות שזה עולה 10 מיליון ש"ח, רחמים.
- אפרת צוקרמן:** 70% מהתלמידים יש להם מיגון בתוך בתי הספר. בסדר? זאת אומרת, ש-30% לא לומדים, הם לומדים אבל הם לומדים בקפסולות, בסדר? יש לנו בתי ספר, יש לנו 37 בתי ספר שלומדים באופן מלא, הם לומדים 6 ימים בשבוע, לא 5 ימים בשבוע. בסדר. ויש לנו בתי ספר שלומדים בקפסולות. כשלומדים בקפסולות, הם לומדים בין 3 ימים ל-5 ימים. היו לנו בהתחלה בתי ספר שלמדו יומיים, ואנחנו מצאנו ופתרונות לכל בתי הספר האלה ל-3 ימים.
- עו"ד מתן דיל:** כמה בתי ספר כאלה יש?
- אפרת צוקרמן:** שמה?
- עו"ד מתן דיל:** שלומדים פחות מ-5 ימים, פחות מ-6 ימים
- אפרת צוקרמן:** פחות מ-5 ימים, בערך 15.
- עו"ד מתן דיל:** ה-15 האלה, אם אתה מביא להם את הפתרון הזה שאמרת.
- אפרת צוקרמן:** זה לא בתי ספר אבל, מתן. זה חלקיות.
- (מדברים ביחד)
- דובר:** ... 15 בתי ספר, יש 12,000 ש"ח.
- אפרת צוקרמן:** זה מה שראש העיר אמר, 12,000.
- עו"ד מתן דיל:** זה כולל גני הילדים.
- זוהר בלוס:** רגע. צריך להפריד את ה-15, שגם אם נעשה מיגוניות, ממ"דים, לא משנה בחצר, ב-90 שניות לא יגיעו. למה? כי זה בתי הספר ותיקים שיש מקומה שלישית, לא יכולים לרדת ב-90 שניות למקלט. לכן, יש תכנית לטווח ארוך, כמו קציר שאנחנו כבר בשלבים מתקדמים, הריסה ובינוי.

עו"ד מתן דיל: אתה דיברת על 12 מיליון ש"ח, זוהר, מה זה? זה נותן מענה.

זוהר בלום: יש 5 בתי ספר שצריך לעשות עליהם עבודה, ולראות, אם נוכל לעשות משהו זמני, יוכלו ללמוד בהם.

עו"ד מתן דיל: הנה, רחמים. זוהר אומר יש 5 בתי ספר, שאם ניתן להם מענה היום, יכולים לחזור ללמוד. בואו נחליט, של-5 בתי ספר האלה =

זוהר בלום: אמרתי לו שיש בתי ספר, שגם אם נשים ממ"ד, לא יעזור, כי הם לא ירדו ב-90 שניות מקומה שלישיית.

רחמים מלול: יש בתי ספר שאי אפשר.

עו"ד מתן דיל: אז אני מציע, רחמים, אתה ב-10 מיליון ש"ח, ב-7 מיליון ש"ח, אתם תחליטו בסוף, תעשה תב"ר.

זוהר בלום: עזוב רגע את הכסף.

עו"ד מתן דיל: נכון, תעשה תב"ר של 10 מיליון ש"ח, העירייה תחליט לאן זה הולך. לא אני, אתה תחליט.

רחמים מלול: מה יספיק לך? אני מסביר לך כמה עולה אחד.

עו"ד מתן דיל: הנה, אבל אתה תפתור בעיה של מאות ילדים. זה הדבר החשוב עכשיו.

רחמים מלול: אוקיי, הבנתי. אנחנו נפנה למשרדי הממשלה שישתתפו איתנו.

עו"ד מתן דיל: אין בעיה, רחמים.

אופיר כהן: אני חייב ללכת, אז אם אפשר. אני רוצה שנייה למקד את השאלה, כדי שאני אשיב ואלך. אז אתה שואל אותי לגבי בת ים, אתה שואל אותי לגבי מיגוניות. נכון? זה 2 הדברים?

עו"ד מתן דיל: אני לא יודע מה ההגדרה המקצועית של זה. אמרתי זה לא מיגונית. ברור לי שמיגונית לא עומדת בתקן של פיקוד העורף, בטח שלא בגוש דן. אני קראתי בפייסבוק, הוא קרא לזה ממ"מים. להגיד לך שזה המונח המקצועי – אני לא יודע. כמו שראש העיר אמר, אם יש פתרון שנותן מענה לבתי הספר, על פתרון כזה אני מדבר.

אדר' דלית הראל: ממ"מ זה מרחב מוגן מוסדי, ממ"ד זה מרחב מוגן דירתי. דירתי זה בדירה, 9 מ"ר פלוס קירות, וממ"מ לפי חישוב אחר נעשה.

עו"ד מתן דיל: אז זה אומר שיש...?

זוהר בלום: לא, אין, זה מוסדי.

עו"ד מתן דיל: ... (בלי מיקרופון)

אופיר כהן: תנו לי בבקשה לענות, ואני אוכל ללכת, תודה. שני דברים: אחד – לגבי בת ים או כל מקום אחד בגוש דן. פיקוד העורף לא סיפק לאף מקום לא ממ"מ, לא מיגונית, לא ממ"ד ולא שום דבר אחר. פיקוד העורף לא מספק למקומות במרכז הארץ דברים כאלה. כל המיגוניות שנמצאות, שפיקוד העורף סיפק, זה אך ורק לעוטף עזה, ואך ורק למי שנמצא צמוד גדר באזור הצפון, שזה גם מתאים לשם. זה כמובן לא מתאים לפה.

גם אמרתי, עשית אבחנה נכונה, המיגוניות לא רלוונטיות למרכז הארץ בגלל עניין ההדף. אז הממ"מים לא סופקו, כי אין דבר כזה לספק. כי ממ"מ זה משהו שחייבים לבנות אותו, זה לא משהו שאפשר להביא אותו על משאית. צריך לבנות אותו, הוא חייב להתחבר ליסודות של הבניין, ולכן זה דורש תכנון, עבודה מראש ובנייה של הדבר הזה. אז אם זה ענה, אז בסדר, לפחות בחלק של פיקוד העורף, יתר החלקים. אם יש עוד שאלה, אני אשמח לענות. אני פשוט חייב לזוז.

רחמים מלול: לגבי הערים נתיבות, אופקים, קריית שמונה.

אופיר כהן: מה איתן?

- רחמים מלול:** מה עם פערי המיגון שם שהמדינה לא משלימה?
- אופיר כהן:** שם יש פערי מיגון לחלוטין. אבל אני לא אענה על זה כאן. יש עוד שאלות, חברים? תודה רבה. אני מודה לכם על ההשתתפות בישיבה המעלפת הזאת.
- רחמים מלול:** תודה, אופיר. יש לנו הרי תב"ר של מבני ציבור. ככל שאני אקבל תקצוב, ואני פניתי כבר למשרד השיכון ולמשרד החינוך, ככל שנקבל מהם השתתפות כלשהי למבני ציבור, אני אעדיף את הנושא הזה באותו תב"ר.
- עו"ד מתן דיל:** רחמים, בסדר. זה ברור לי. אני מבקש ממך להקצות. יש לנו פה מועצה. אני מבקש ממך, ראש העיר, אנחנו מבקשים ממך להקצות משאבים עירוניים גם לנושא הזה.
- רחמים מלול:** אני אמרתי לך מה המשאבים. תב"ר מבני ציבור. אני אשתדל להשיג תקצוב ממשלתי לצורך...
- עו"ד מתן דיל:** אז אני מבקש משאבים עירוניים.
- רחמים מלול:** כדי לא לפגוע בתקציבים האחרים.
- עו"ד מתן דיל:** אבל למה? זה הדבר הכי חשוב.
- דובר:** ... (בלי מיקרופון)
- עו"ד מתן דיל:** מה זה קשור אחד לשני. אתה עכשיו הולך לאשר תב"רים. הדבר הראשון שאתה צריך לאשר, רחמים, אני מבקש ממך שוב, אנחנו לא התנגדנו לוועדת כספים, לאורך כל הקדנציה לא התנגדנו לשום תב"ר, כמעט לשום תב"ר לא התנגדנו. לא התנגדנו. כסיעה, אנחנו רוצים לתמוך גם בתב"רים הפעם. אנחנו באים ואומרים -
- רחמים מלול:** אתה יכול שלא לתמוך.

עו"ד מתן דיל: נכון, זה בסדר. יש לך רוב. רחמים, יש לך רוב. אנחנו רוצים לתמוך. אנחנו לא דוחקים אותך עם הגב, מבקשים להגדיר 10 מיליון ש"ח תב"רים, שאתה וזוהר תשבו ותגדירו ל-5 בתי ספר שזוהר דיבר.

רחמים מלול: לא, אני לא מגדיר עם זוהר 5 בתי ספר. מצטער מאוד. הנה, הוא כבר יקפוץ לי. הנה, תראה איך לומדים, באמת נו. (מדברים ביחד)

רחמים מלול: אתם יודעים מה יקרה, נו.

עו"ד מתן דיל: אתה רוצה שאני אשב?

אביב איטח: זוהר, מה זה ה-12 מיליון ש"ח שאתה מציע?

עו"ד מתן דיל: אתה רוצה שאני אשב?

רחמים מלול: אני הצעתי הצעה, ואני מציע בתב"ר של מבני ציבור.

אביב איטח: כי התבלבלתי כבר מכל ההצעות. מה זה ה-12 מיליון ש"ח שזוהר הציע?

זוהר בלוס: לא, אני אמרתי... (בלי מיקרופון)

רחמים מלול: זוהר לא הגיש לי הצעה לסדר, אז אני לא דן במה שהוא פרסם בעיתון. זה שיהיה ברור.

אביב איטח: אה, חשבתי שזו הצעה.

רחמים מלול: הוא פרסם את זה בעיתון. זו לא הצעה לסדר. אני לא חייב לדון בה עכשיו. אם הוא רוצה להציע הצעה.

אביב איטח: לא, אולי אפשר להכניס את ה-12 שזוהר הציע.

עו"ד מתן דיל: אני הצעתי הצעה לסדר להקצות משאבים עירוניים ל-2 דברים: לחינוך וגם במרחב הציבורי.

רחמים מלול: אוקיי, הבנתי, הבנתי.

עודד עמרם: ראש העיר, סליחה מילה. אולי לפי השיטה צריך לחייב את האזרחים מס מלחמה.

רחמים מלול: כן, למה לא?

עודד עמרם: ולמגן את כל העיר.

רחמים מלול: זה פופולארי מאוד.

(מדברים ביחד)

עודד עמרם: מאיפה תביאו 30 מיליון ש"ח? מאיפה אפשר להביא 30 מיליון ש"ח.

עו"ד מתן דיל: ... למגן ...

(מדברים ביחד)

רחמים מלול: תצביע על ההצעה שלי. ההצעה שלי בתשובה להצעה של מתן, היא כפי שאמרתי. בתב"ר מבני ציבור נשתדל לקבל תקצוב ממשלתי. אני חושב שאפשר להשיג את זה, יש לי איזו דרך. אולי נכניס את זה דרך הסכם הגג ונכניס את זה למבני הציבור, לתב"ר מבני ציבור, ושם נעדיף את הנושא הזה של מוסדות חינוך על כל גווניהם. מי בעד ההצעה שאני מציעה? אני חושב שזו הצעה טובה.

דובר: ההצעה של ראש העיר התקבלה ברוב קולות ... (בלי מיקרופון)

רחמים מלול: אני אעדכן אותך. יכול להיות שאני משיג את זה מהסכם הגג. תשאיר לי, תשאיר לי נו. כמו שעזרת לי עד עכשיו.

עו"ד מתן דיל: אני עוזר לך...

רחמים מלול: תודה רבה. הצעת החלטה כפי שאמרתי. אבל תודה על הרגישות.

החלטה מס' 682-53-23: הוחלט ברוב קולות כי העירייה תפעל לקבל תקציב ממשלתי במסגרת תב"ר מוסדות חינוך וציבור

4. נושאים נוספים:

א. אישור פרוטוקול ועדת כספים מיום 6.11.23.

רחמים מלול: חבר'ה, יש פה רשימת תב"רים. אישור פרוטוקול ועדת כספים. ואני מוסיף עוד תב"ר שהביאו לי היום, שהוא כולו חוץ. ציוד למתנדבים פלוס גנרטור פלוס נגרר תאורה 150,000 ש"ח שלא ניצלנו אותו. שהוא גורמי חוץ. בסדר? יניב, אתה חייב לנו עוגה לישיבה הבאה. תודה רבה.

החלטה מס' 683-53-23: הוחלט ברוב קולות לאשר את התברים כמפורט בפרוטוקול ועדת כספים מיום 6.11.23.

ב. הסמכת מנהלת אגף מוסדות העירייה גב' לורי נחמיאס לחתום על הזמנות עבודה וטובין של האגף.

צביקה מדהלה: יש עוד נושא, רחמים.

מאיר דהן: אישור מנהלת מוסדות עירייה לורי נחמיאס, כמורשית חתימה להזמנות עבודה וטובין של האגף.

רחמים מלול: אוקיי, תודה רבה, חברים. אז מאושר.

החלטה מס' 684-53-23: הוחלט פה אחד להסמיק את מנהלת אגף מוסדות העירייה גב' לורי נחמיאס לחתום על הזמנות עבודה וטובין של האגף.

רחמים מלול
ראש העירייה

מאיר דהן
מנכ"ל העירייה